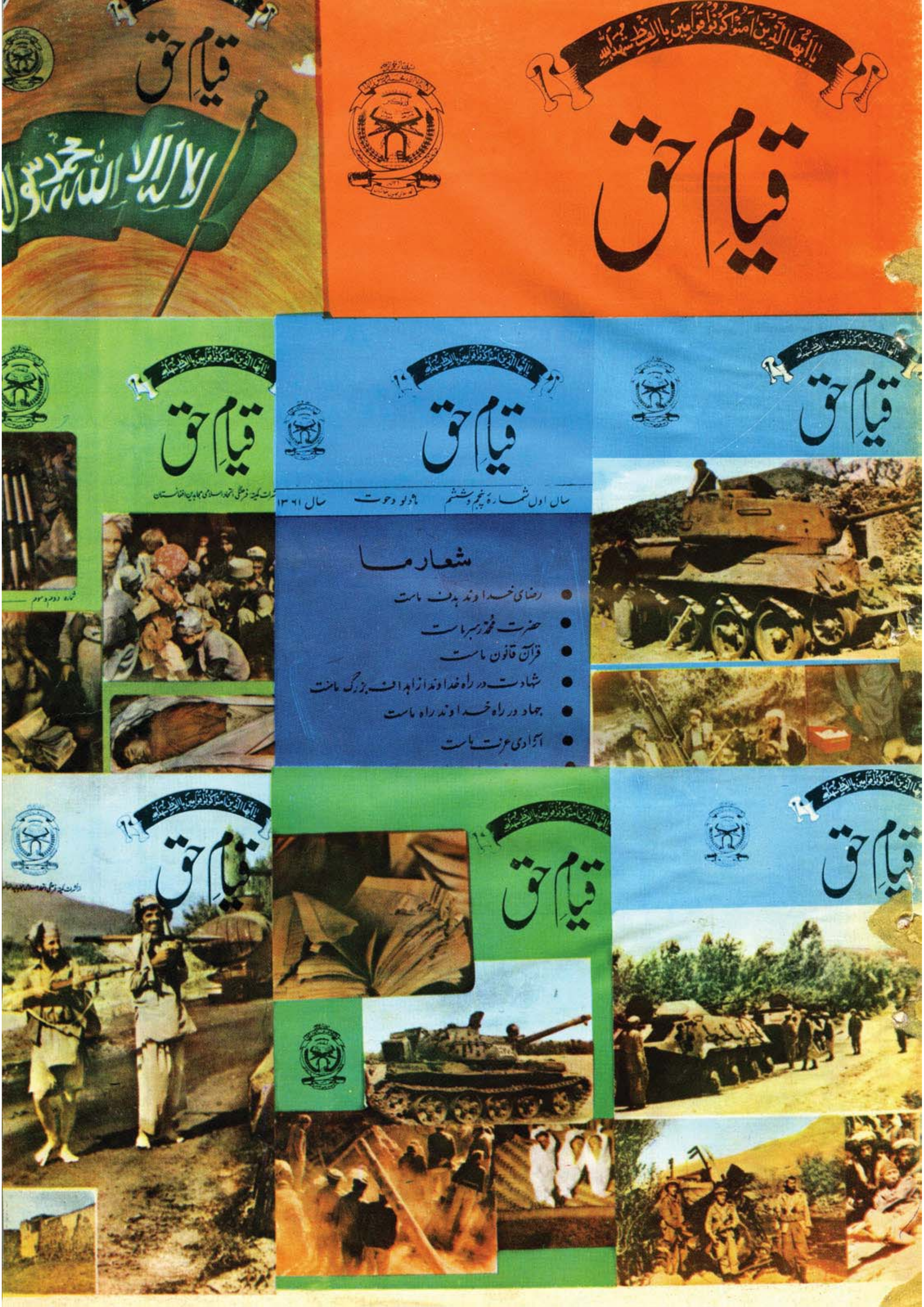

قیام حق
يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله
سال اول شماره پنجم وششم
ماه دلو وحوت
سال ۱۳۶۱
شعار ما
رضای خداوند هدف ماست
حضرت محمد رهبر ماست
قرآن قانون ماست
شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ ماست
جهاد در راه خداوند راه ماست
آزادی عزت ماست

بسم الله الرحمن الرحيم

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا
نُكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
أَمْرِهَا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ
اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ الطلاق ۸-۱۰

ترجمه :

وچه بسیار مردم ویاری راکه از امر خدا و رسولانش سرپیچیدند و کافر
شدند، ماهم آنانرا به حساب سخت مؤاخذه کردیم و بعذاب بسیار شدید
معذب ساختیم، تا بکیفر کردار خود رسیدند و عاقبت کارشان زیانکاری (حسرت)
گردید، و خدا برآنان عذاب سخت (جهنم) مهیا ساخت، پس شما ای خردمندانیکه
ایمان آورده اید، از خدا بترسید (و راه طاعت پیش گیرید) که خدا برای (هدایت)
شما قرآن را نازل کرد.

یا أیها الذین آمنوا کونوا قوامین بالقسط شهداء لله

قیام حق

از نشرات کمیتهٔ فرهنگی
اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

شعار ما

رضای خداوند (ج) هدف ماست .
حضرت محمد ﷺ رهبر ماست .
قرآن شریف قانون ماست .
جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
شهادت در راه خداوند(ج) از اهداف بزرگ ماست
آزادی عزت ماست .
حجاب شرعی عفت ماست .

سال دوم ـ شماره اول ـ ماه محرم الحرام ـ ۱٤۰٤هـ ـ ق

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

مطالب این شماره

۱- د قیام حق دوهم نشراتی کال
۲- همسنگران پیامبر اسلام ﷺ
۳- مکروب انسان کش کمونیزم
٤- جهاد یا قربانی در راه حق
۵- سوسیالیزم د اجتماعی ظلم بدترین
٦- مسلمانان در البانیا عقب دیوار های
۷- صفحاتی از جهاد خواهران مسلمان
۸- د اسلامی بلنی پیل
۹- د افغانستان مسلمان ملت جهاد ته
۱۰- تحقیق ـ نمایشنامه اسلامی
۱۱- اسلامی مساوات
۱۲- ملغلری
۱۳- بر آستانهٔ فنا
۱٤- یارو خان
۱۵- بخون خفتگان سنگر حق
۱٦- چکامه های انقلابی

بسم الله الرحمن الرحیم

د قیام حق د مجلې دوهم نشراتي کال

د ښکاره او څرګنده خبره ده چې په انقلاباتو کې فرهنګي سنګرهم د وسله وال تاو ده سنګر په څیر د برخې او غیزې له مخې قاطع او جوړونکې نقش لري. دغه دواړه سنګرونه د انقلاب د بري په لارکې د سا او بدن حیثیت لري او یوله بله ځخه زور او قوت اخلي.

کله کله داسې هم پیښه شویده چې همدغه فرهنګي سنګر د انقلاب په جریان کې داسې لاره ایستلې ده چې وسله او ټوپک ورځخه عاجزو د میوند په تاریخي جګړه کې هغه نقش او ځواک چې دملالې یوې لنډۍ ولو باوه:

"که په میوند کې شهید نه شوې
خدایږو لا لیه بې ننګۍ لدې ساتینه"

ټوپک او لینده ور ځخه ناتوانه وه، او په هغه جګړه کې د مجاهدینو د بري له عواملونه یو همدغه هڅوونکې غږؤ. داسې ډیرې نمونې او بیلګې شته چې د انقلاب په اوږدوکې د فرهنګ له جوړونکې او بارز ځخه رول یادونه کوي.

د وسله وال سنګر د مقاومت او مبارزې تمثیل او خلکو او نړیوالو ته د هغه څرګندونه او د دغه مقاومت او سر ښندنې په مختلفو اړخونو او ابعادو د جهانیانو خبرول او پوهول د فرهنګي سنګر د نده ده.

داسې ډیر لیدل شویدي چې یوې ډیرې غمجنې پیښې، لیدونکې په هغه شان ندي متأثر کړي لکه چې د همغه پیښې جریان په یو ادبي او فرهنګي چوکاټ کې د یوه لیکوال د قلم په کرښو کې په همغه شخص داسې اغیزه کوي چې حتی له سترګونه یې اوښکې رواني شي د همدغه بارز او جوړوونکې نقش په اساس زموږ د مسلمان ملت د برحق جهاد په فرهنګي سنګر کې د اتحاد په پراخه او توده غیږ کې

یو کال د مخه په همدغه میاشت کې د قیام حق مجله دغې مبارزې او جهاد او د انقلاب په اوږدو کې د خپل رول لوبولو ته وړاندې شوه او په خپرونو یې پیل وکړ، او تر خپلې وسې پورې یې زموږ د مجاهدینو د کارنامو په خپرولو، د ملت د اذهانو د تنویر په لاره کې او نړیوالو ته د دغه اسلامي معرکې د تمثیل او د هغې پرګړ دو اړخونو د رڼا اچولو په ترځ کې خپلې صفحې ډکې او لوستونکو ته یې وړاندې کړې.

که څه هم دغه مجلې د خپل یوکال په خپرونو کې ډېرې هسکې ټیټې ولیدلې او له یوې بلې خوا نه غانبونه هم ورته چیچل کیدل او سترګې ورته برګیدلې، خو فرهنګي کمیټې د مجلې اداري او د هغو قلمي همکارانو د دغه او داسې نورو ستونزو په باب په زړه کې څه و نه ګرځول او پر دغه لاره تګ ته یې بیله کومې وسوسې څخه دوام ورکړ او ورکوي یې. د تیر نشراتي کال په موده کې به انشاء الله دغسې مجلې د انقلاب او جهاد په وړاندې تریوځده خپل رسالت اداً کړی وي، او که څه نیمګړتیا پکې وي نو که خدای کول هغه به په راتلونکې کې د ټولو په ګډه همکارۍ پوره کوو.

که څه هم مشکلات زیات دي او د نړۍ خور وحشي سره استعمار سره چې په څنګ کې یې د وارسا پکټ هم ولاړدی په تش لاس مقابله څه اسانه خبره نده خو زموږ مسلمان ملت پر الله تعالی د بشپړ توکل په د زړودلو سره د ایمان او عقیدې په ځواک د دغو ستونزو او مشکلاتو سره سره د فولادو د غره په څیر کلک ولاړدی او خپل جهاد پرمخ بیایي.

موږ د خپل کار په جریان کې د دوستانه مشورو او انتقادونو ته د قدر په سترګه ګورو او هیلمن یو چې موږ له خپلو مشورو او لارښوونو څخه بې برخې نکړي. ځکه زموږ نشرات او خپرونې زموږ د مسلمان ملت د هیلو او ارمانونو څرګندوی ګڼل کیږي.

د قیام حق مجله به هڅه وکړي څو نورهم د جهاد او د خپل مسلمان ولس د هیلو او ارمانونو د انعکاس لپاره خپله سینه پراخه کاندي. پداسې حال کې چه د مجلې د دوهم نشراتي کال په پیل کې پل پردو له ټولو مؤسنو او متعهد و لیکوالانو او شاعرانو څخه هیله کووچې خپله قلمي همکاري له موږ څخه ونه سپموي، او د انقلاب په بهیرکې د فرهنګي مورچې په استحکام اولا مؤثریت کې فعاله برخه واخلي، ځکه د فرهنګي او فکري سنګر ټینګښت د انقلاب دستې او بنسټ بنه لري.

موږ په داسې حال کې چې د مجلې له قلمي همکارانو څخه د زړه له کومې مننه کو وهیله ده چې هغوی خپلې قلمي مرستې له موږ سره جاري وساتي.

موږ پدې اته کې یوچې د مجلې دلا پیاوړتیا اوپر مختګ اوښکلا په لاره کې نور هم پرمخ ولاړشو. البته پدغه لاره کې د لیکوالو او لوستونکو مشورې، پاملرنه او همکاري به زموږ دلارې ډیوه وي.

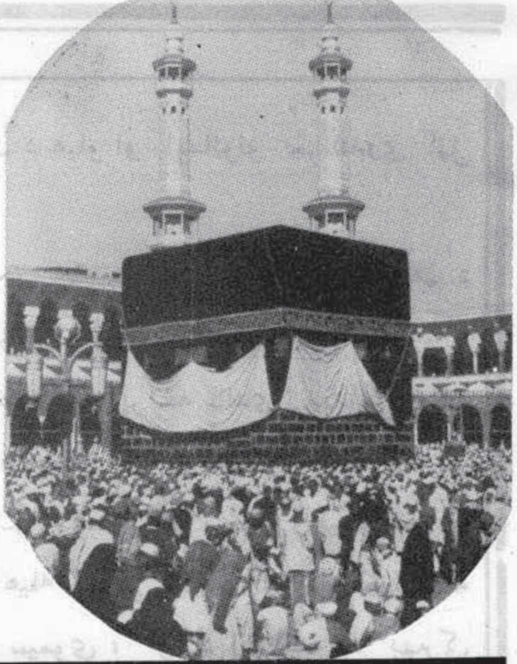

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه و سلم

ترجمه و نگارش : عبدالاحد تارهی

سلمان فارسی رضی الله تعالی عنه

ازین مشتی ریاست جوی «رعنا» هیچ نکشاید ،
مسلمانی ز «سلمان» جوی و درد دین ز «بوذردا»

و روزی کاروانی برمن گذشت و من از وطن ایشان پرسیدم ، و فهمیدم که آنها از جزیرة العرب اند ، پس برای ایشان گفتم : این گاوها و گوسفندان خود را به شما می دهم بشرط اینکه مرا با خود به سر زمین تان ببرید ؟ . . گفتند : موافقیم . . «و مرا با خود بردند تا آنکه به وادی القری ـ رسیدند، و در آنجا به من ستم روا داشتند ، و به مردی از یهود فروختند . . . و در آنجا نخلستان های زیادی را دیدم و امید کردم که این همان شهری باشد که توصیفش را شنیده بودم ، شهری که پیامبر موعود بسوی آن هجرت خواهد کرد . . . ولی این آن شهر نبود .

« و در نزد مردی که مرا خریده بود » اقامت گزیدم ، تا آنکه روزی بروی مردی از یهود

بنی قریظه وارد شد ، و مرا از وی خرید ، و بعد مرا با خود برون کرد تا آنکه به مدینه آمدم ! ! و سوگند به الله که بمجرد دیدن یقینم حاصل شد که این همان شهریست که توصیفش راشنیده بودم . . .

« و باوی اقامت گزیده و در نخلستانی که در منطقهٔ بنی قریظه داشت کار میکردم تا آنکه خداوند رسولش را مبعوث کرد و تا آنکه پیامبر علیه السلام به مدینهٔ منوره تشریف فرما شد و به قبا در منطقهٔ بنی عمرو بن عوف رحل سفر برزمین گذاشت .

« و روزی من بر بالای درختی از خرما بودم و مالکم در سایهٔ آن نشسته بود که ناگهان مردی از یهود از جملهٔ بچه کاکا های وی آمد ، و خطاب با و گفت : خداوند بنی قیلة را هلاک کند که ایشان برای مردی که در قباست و از مکه آمده است ، سر و دست می شکنند ، و گمان می کنند که وی پیغمبر است . .

« و قسم به الله همینکه وی این سخن را گفت در وجودم لرزه افتاد باندازهٔ که درخت خرما لرزید و قریب بود بالای مالک خود سر نگون شوم ! ! و بعد با سرعت از درخت پائین شدم و گفتم : چه میگوئی . . ؟ چه گپ شده است . . ؟ ؟

« درینحال مالک من دستش را بالا برد و مشت محکمی بر چهره ام زد ، و گفت : ترا با این موضوعات چه کار . . ؟ ؟ بکار خود باز گرد . .

« من بر سرکار خود باز گشتم . . و چون شام شد آنچه را که در نزدم بود جمع کردم و بعد بیرون شدم و در نزد رسول الله ﷺ به قبا آمدم . . . بحضورش در حالی که باوی تعدادی از یا رانش نشسته بودند، شرفیاب گردیدم، سپس برایش گفتم: شما مردمانی محتاج و اهل غربت هستید ، و در نزد من طعامی بود که نذر کرده بودم آنرا صدقه نمایم ، و چون پریشانحالی شما برایم رسید ، شمارا باین صدقه مستحق ترین مردم دیدم و آنرا برایتان آوردم .

بعد از اظهار این سخنان ، طعام را در نزد شان گذاشتم ، پس پیامبر ﷺ برای یارانش گفت : بخورید بنام الله . . و خودش امتناع و رزید و بسوی طعام ، دست در از نکرد . . . من در دل خود گفتم: بخدا سوگند ، این نشانه اول است . . . ! ! او صدقه را نمیخورد . . ! !

« بعد بازگشتم ، و فردای آن با طعامی به حضور رسول الله ﷺ باز رفتم و برای وی علیه السلام گفتم : من ترا دیدم که صدقه را نمیخوری . . و اینک در نزد من چیز بهتری بود که خو استم با هدیه دادن آن برایت ، ترا اعزاز نمایم .

چنین گفتم و طعام را در پیش رویش گذاشتم ، سپس وی به یا رانش گفت : بخورید به نام الله . .

و خود نیز با ایشان به خوردن آغاز کرد . .

در دل گفتم : بخدا سوگند ، این نشانهٔ دومی است . . . او هدیه را میخورد . . . ! !

« بعد باز گشتم و تا ماشاء الله در نگ کردم ، و سپس بنزدش شتافتم و او را در بقیع [1] در حالت تشییع جنازهٔ یافتم ، و در اطرافش یارانش حلقه زده بودند ، و بروی دو ردا بود که یکی را ازار و دیگری را عبا ساخته بود ، و بروی سلام کردم ، و بعد نگاه خود را بازگر دانیدم تا بر پشتش نظر افگنم ، و وی دریافت که من چنین قصدی دارم ، پس عبایش را از شانه اش افگند ، که نا گهان نشانهٔ سومی را درمیان دوشانه اش دیدم . . مهر نبوت بدا نگونه که « آن عابد در عموریه » برای من توصیف آن « مهر نبوت » را نموده بود . .

۱ـ گورستان اهل مدینه که اکثر یاران فدا کار پیامبر اکرم ﷺ در آنجا دفن اند .

با دیدن مهر نبوت بر آن خم شدم و به بوسیدن و گریه کردن آغاز کردم . . بعد پیامبر علیه الصلاة والسلام مرا فرا خواند ، و در رو برویش نشستم ، و سر گذشت خود را برایش حکایت کردم هم بدینگونه که برای شما حکایت می کنم . .

« بعد مسلمان شدم . . و غلامی مانع اشتراک من در غزوه های بدر و احد گردید . .

« و روزی پیامبر اکرم ﷺ گفت : (بامالکت مکاتبه کن(۱) که تر آزاد نماید و من باوی مکاتبه کردم ، و پیامبر ﷺ به اصحاب کرام دستور داد که با من معاونت نمایند) ، و همان بود که خداوند مرا آزاد ساخت ، و آزاد و مسلمان زندگی کردم ، و با رسول الله ﷺ در غزوهٔ خندق و همه غزوات شرکت جستم(۲) . .

با این کلمات پاکیزهٔ شیرین ، « سلمان فارسی» از اقدام جسورانهٔ مقدس و شریف و بزرگش در راه جستحویش از دین راستینی که او را به خداوند می پیوند و نقش او را در زندگی ترسیم می کند ، سخن گفت . . .

وه چه انسان بلند پایهٔ بود این انسان . . . ؟

چه برتری عظیمی بود اینکه روح بلند پروازش بدست آورد ، و ارادهٔ پر غلبه اش آنرا بر مشکلات تحمیل نمود و آن هارا مقهور نمود و چیزی را که مستحیل می نمود ، هموار ساخت . . ؟

چه تجردیست برای حقیقت . . و چه عشقی است برای آن « حقیقت » ، اینکه صاحبش را با طوع خاطر وکمال اختیار از زمین ها و دارائی ها و نعمت های پدرش به سوی مجهولی باهمهٔ سنگینی ها و مشکلاتش سوق می دهد که از سر زمینی بسوی سر زمین دیگر . . و از شهری بسوی شهر دیگر با تحمل خستگی و قبول رنج و زحمت و ادای عبادت انتقال می یافت . . بصیرت خرده گیرش ، مردم را تفحص می نمود ، و مذاهب را و حیات را . . . و در پافشاری بزرگش در پی یافتن حق ، و قربانی های ارجدارش بخاطر دست یافتن به سر چشمهٔ هدایت تا آنجا ادامه میدهد که به صورت غلامی فروخته شود . . . و بعد خداوند ثواب وا فی و اجر بی اندازه برایش می نماید ، و بعد عمر درازی بآن پیمانه برایش می بخشد که باهر دو دیده اش بیرق های الهی را می بیند که در هر منطقهٔ از زمین باهتزاز می در آید ، و بندگان مسلمان خدا را مشاهده می کند که گوشه وکنار زمین را مملو از هدایت ، و آبادی ، و عدالت نموده اند . . . ! !

چه توقع داریم به اسلام کسیکه این همت ، و این راستی وی است ، چگونه باید باشد ؟

بالتأکید اسلام وی ، اسلام نیکو کاران پرهیزگار بود . . . و در زهدش ، و زیرگی اش ، و تقوایش شبیه ترین مردم به عمر بن الخطاب بشمار میرفت .

روزی چند با «ابو دردا » در یک خانه اقامت داشت . . و ابو دردا رضی الله عنه شب زنده داری و روز روزه داری می نمود . . و «سلمان» زیاده روی او را در عبادت بالایش خرده میگرفت ، و روزی « سلمان » کو شید « ابو دردا » را از عزمش به روزه گیری که روزهٔ نفلی بود ، منصرف سازد . .

۱ـ مکاتبه آنست که مالک در بدل گرفتن مبلغی چند از غلام وی را آزاد نماید .

۲ـ این حدیث با تصرف اندکی از سلمان فارسي رضی الله عنه روایت شدهاست که وی آنرا برای ابن عباس رضی الله عنهما حکایت کرده ست ، و ابن سعد در « الطبقات الکبری » آنرا نقل نموده است .

« ابو دردا » برایش با عتاب گفت : آیا ازینکه برای پروردگارم روزه بگیرم و برایش نماز بخوانم منعم می کنی » . . . ؟ !

و «سلمان » در پا سخش گفت :

(چشمانت را بر تو حقی است ، و اهلت را بر توحقی است ، روزه بگیر و افطار کن . . ونماز بخوان و بخواب) . .

و این موضوع به رسول الله ﷺ رسید ، حضرتش فرمودند :

(سلمان از علم سیراب شده است . . .) .

و پیامبر علیه السلام زیرکی و علم او را خیلی می ستود ، بد انگونه که خلقش و دینش را ستایش می کرد . .

و روز خندق بین انصار و مهاجرین برسر سلمان دعوی صورت گرفت ، گروه انصار می گفتند : سلمان از جمع ماست . . و مهاجرین می گفتند : بلکه سلمان از آن ماست . . .

و پیامبر ﷺ خطاب بایشان‌ندا در داد :

(سلمان منا آل البیت) . . ! !

« سلمان از جمله افراد خانوادهٔ ماست . . ! !

و براستی سلمان مستحق این شرف بزرگ است...

حضرت امام علی رضی الله عنه وی (سلمان) را به «لقمان حکیم» ملقب ساخته بود هنگامیکه بعد از وفاتش در مورد وی از امیر المومنین علی کرم الله وجهه سوال شد ، گفت :

(او مردی است از ما و منسوب به اهل بیت ما . . . چه کسی از شما مانند لقمان حکیم است . . ؟

« علم اول و علم آخر برایش داده شد ، و کتاب اول و کتاب آخر را خوانده بود ، وبحری بود نا پیدا کنار) .

سلمان در دلهای همهٔ یاران رسول الله علیه السلام منزلتی رفیع و مقامی عالی داشت .

چنانچه در دوران خلافت امیر المومنین عمر رضی الله عنه هنگامیکه سلمان به دیدن مدینهٔ منوره

آمد. خلیفه از وی استقبالی نمود که با دیگری - تا آنجا که ما می دانیم - هرگز چنین معاشهٔ ننموده بود، زیرا اصحاب خود را جمع نموده و برایشان گفت:

(بیائید به استقبال سلمان بیرون شویم . .) ! !

و با ایشان تا اطراف شهر مدینه به استقبال وی رفت.

«سلمان» از آن لحظهٔ که با پیامبر ﷺ ملاقات کرد و بوی ایمان آورد، در پهلوی حضرتش به صفت مسلمانی آزاد و مجاهد و پرهیزگار زندگی کرد.

و همچنان در کنار خلیفه رسول اکرم «ابو بکر صدیق» و بعد در کنار امیر المؤمنین «عمر»، و بعد خلیفه مسلمانان «عثمان» رضی الله عنهم زندگی کرد و در زمان خلافت خلیفهٔ سوم رضی الله عنه به دیدار پروردگارش در جهان باقی شتافت.

و در اغلب این سالها فتوحات اسلامی جاری بود و بیرق های پرنور اسلام افق ها را پرکرده بود، و گنجها و اموالی که بشکل غنیمت و جزیه بدست می آمد، به مدینهٔ منوره حمل میگردید. و بالای مردم به شکل بخشش های منظم و معاش های همیشگی و ثابت، توزیع میشد.

مسئولیت های حکومت اسلامی در همهٔ ساحات فزونی گرفت، و با ارتباط به آن کار ها و منصب ها نیز بسیار شد..

ببینیم «سلمان» در کدام نقطهٔ این بحر عظیم قرار داشت . . ؟ و در آن روزگار ناز و نعمت و فراوانی ثروت، وی را در کجا می یابیم . . ؟

خوب چشمانتان را باز کنید . . .

آیا این پیر مرد با شکوه را که آنجا در سایه نشسته است و برگ درخت خرما را می بافد و آنرا می تابد و از آن ظروف و زنبیل ها می سازد، می بینید . . ؟

او « سلمان » است . . . ! !

خوب به سویش نگاه کنید؛ به جامه کوتاهش که از شدت کوتاهی تا زانویش رسیده است . .

آری خودش است . .

او سلمان است، در شکوه پیری اش، و سادگی اباسش.

سهم سلمان از اموال غنیمتی و خراج خیلی زیاد بود . . . مابین چار هزار تاشش هزار در سال، اما وی همهٔ آنرا در راه خداوند به مردم توزیع میکرد، و ازینکه درهمی از آنهمه مال را برای خود نگهدارد ابا می ورزید، و میگفت:

(خوصی « برگ درخت خرما » را به یک درهم می خرم، و بالای آن کارمیکنم، بعد به سه درهم بفروش می رسانم، سپس درهمی از آن را برای خریدن خوص دیگر حفظ می کنم و یک درهم را به نفقهٔ فامیل خود مصرف می کنم و درهم سومی را صدقه می کنم . .

و حتی اگر عمر بن الخطاب مرا ازین کار منع کند، از کار خود باز نمی ایستم) !

و بعد چه، ای پیروان محمد ﷺ . . ؟ ؟

بعد چه، ای شما که شرف انسانیت در همهٔ زمان و مکان آن هستید . . ؟ ؟

عدهٔ از ما همینکه در مورد ریاضت کشی و پرهیزگاری و تقوی و امساک بعضی از اصحاب کرام مانند ابو بکر و عمر و ابو ذر و برادران شان چیزی می شنیدند، علت و مرجع آنرا طبیعت زندگی در جزیرة العرب قلمداد میکردند طوریکه انسان عربی در آنزمان لذت زندگی را در سادگی می دانست . .

و اینک ما در برابر مردی از سر زمین فارس قرار داریم . . . سر زمین اشراف و عیش و نوش

و تمدن . و این مرد نه از فقرای ایشان بود بلکه از ثروتمندان ممتاز شان به شمار میرفت . .

او را چه شده است که امروز مال و ثروت و نعمت را پشت پامی زند ، و براین پافشاری می ورزد که روزانه بیک درهمی که از کسب دستش بدست می آورد ، اکتفا نماید . . ؟

او را چه رسیده است که امارت را نمی پذیرد و از آن میگریزد و میگوید ؛

(اگر توانستی خاک بخوری و امیر دو نفر نباشی چنان کن . .) .

او را چه رسیده است که از امارت و منصب میگریزد ، جز در آن صورتی که وی امیر گروپی با شد که بصوب جهاد روانست . .

و جز دران حالت و شرائطی که جزوی صلاحیت پیشبرد امور امارات مسلمانان را نداشته باشد ، و او با اکراه باین کار وا داشته شود ، و بسوی آن (امارت) گریان و خوفناک روان شود . . ؟

و باوجود اینها ، باز او را چه شده است که چون این امارت تحمیل شده بروی را بدوش میگیرد از گرفتن معاش حلال آن ابا می ورزد . . ؟ ؟

حشام بن حسان ازحسن رضی الله عنه روایت می کند :

(معاش سلمان پنجهزار بود ، ولی او بحضور سی هزار نفردر حالتی خطابه ایراد می نمود که جز ردایی نداشت که نصف آنرا فرش میکرد و نصف دیگر آنرا می پوشید . . و هنگامیکه معاش وی بدستش می رسید همه را در راه خدامی بخشید ، و خود از آبلهٔ دست خود امرار معیشت میکرد . . .) .

او را چه شده است که همهٔ این کارها را می کند ، و اینقدر پرهیزگاری و امساک توانفر سارا بجود روا میدارد ، و در حالی که او از اهل فارسی و فرزند نعمت و دست پروردهٔ تمدن است . . ؟

بیائید جواب این همه پرسش را از خود وی بشنویم ، از وی که در بستر مرگ افتاده است و روح بزرگش برای ملاقات پروردگار اعلی و رحیمش آمادگی میگیرد.

روزی « سعد بن ابی وقاص » رضی الله عنه به عیادتش رفت ، و او را در حالت گریه یافت . .

سعد برایش گفت :

« ای ابو عبدالله انگیزه گریه ات چیست . . ؟ در حالیکه رسول الله ﷺ با داشتن خاطرهٔ خوش از تو ، جهان را و داع گفت» .

سلمان در جوابش گفت :

(بخدا سوگند نه از خوف مرگ می گریم ، و نه بخاطر دلبستگی به دنیا ، اما پیامبر خدا ﷺ نصحیتی

حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم میفرمائید :

دو چشمیست که آتش دوزخ به آنها نمی رسد یکی آن چشمی که از بیم خدا اشک میریزد و دیگر آنکه شب را در راه خدا به پهره داری سپری کرده است .

(رواه ترمذی ونسائی)

برای ما کرده و گفته بود : باید نصیب هر یک از شما بسان توشهٔ مسافر باشد ، و اینک می بینی که در اطراف من این « مار های بزرگ است) ! !

و مقصودش از مارهای بزرگ اشیای زیاد است !

سعد رضی الله عنه میگوید : در اطرافش نگاه کردم دیدم که جز کاسهٔ چوبین و آفتابهٔ برای وضو موجود نیست ، برایش گفتم : ای ابو عبدالله مارا پندی ده که از آن توپندیریم وبدان عمل کنیم ، وی گفت :

(ای سعد :

خدا را بیاد داشته باش هنگامیکه قصد کاری را میکنی

و خدا رایا دکن آنگاه که حکم میکنی

وخدا را بیا آدر هنگامیکه چیزی را قسمت میکنی . .)

بنا برین ، این چیز یست که نفس او را از بی نیازی مملو کرده است به همان پیمانه که از اموال و مناصب و جاه و جلال دنیا بی نیازش نموده است . . و چرانه ، در حالیکه پیامبر خدا ﷺ به وی (سلمان) و سائر یاران فدا کارش نصحیت نموده بود که : نگذارند دنیا مالک ایشان گردد ، و اینکه هر یک از ایشان از دنیا جز باندازهٔ توشهٔ مسافر چیزی نبردارند . .

و « سلمان » بآن پیمان وفادار مانده بود ، و باوجود وفاداری به عهدش می بینیم که اشکهایش همچون سیل سر ازیر میشوند همینکه می بیند روحش آماده رحیل شده است ، از ترس اینکه مبادا از حدود پیمان تجاوز کرده باشد .

در اطرافش جز کاسهٔ چوبینی که در آن غذا میخورد ، و آفتابهٔ که از آن آب می نوشد و وضو می کند ، چیزی وجود ندارد . . ولی با این همه نفس خود را از مترفین و اسراف کاران بشمار می آورد . .

آیا بشما نگفتم وی شبیه ترین مردم به عمر بن الخطاب است . . ؟

و آیا سزاوار نیست به پیامبری که شاگردانی چون سلمان در دبستانش تربیه شده اند ، بگوئیم :

آری ای رهبر ! زتو افسانهٔ رهبر شکست . . ؟

و در روزگاری که در مدائن امیر بود ، تغییری بر احوالش وارد نشد ، و چنانکه دیدیم ، از گرفتن درهمی به عنوان معاش امارت ابا ورزید . . .

و بامرار معیشت از راه بافتن برگهای خرما ادامه داد . .

و لباسش ـ در همان روزگار امارت ـ عبائی بود که در سادگی و کهنگی با لباس قدیمی اش رقابت می کرد . .

و روزی براهمی روان بود که مردی با وی ملاقی شد که از شام می آمد و باری از انجیر و خرما بدوش داشت . .

آن بار مرد شامی را به تنگ آورده و خسته اش ساخته بود . و همینکه نظرش به سلمان افتاد دیدکه مردی می نماید از عامهٔ مردم و فقرای ایشان ، بنابرین با خود اندیشید که بار را بدوش آن مرد فقیر (سلمان) بگذارد ، و همینکه آنرا بمنزلش رسانید مبلغی به عنوان اجوره برایش بپردازد . .

و بآن مرد (سلمان) اشارهٔ کرد و او بنزدش رفت ، و شامی برایش گفت : این بار مرا بردار . . و سلمان بار شامی را برداشت و هر دو باهم براه افتادند .

و در طول راه با گروهی از مردم برخوردند ،

و سلمان برای ایشان سلام کرد ، و ایشان ایستادند و پاسخ دادند :

و علیکم السلام ای امیر . .

و علیکم السلام ای امیر . . ؟ ؟

منظور شان کدام امیر است . . ؟ ! !

مرد شامی اینچنین از خود پرسید . .

تعجب و دهشتش وقتی فزونی گرفت که عدهٔ از ایشان را دید که بسوی « سلمان » می شتابند تا بار را از دوش او بگیرند و خود بردارند ، و برایش می گویند :

بار را از دوشت بزمین بگذار ، ای امیر . . ! !

شامی دانست که این شخص امیر مدائن « سلمان فارسی » است ، پس خود را بپایش افگند و کلمات عذر خواهی و تاسف از میان لبهایش برون جستن گرفت ، و خود را بوی نزدیک ساخت تا بار را از دوشش بگیرد ، ولی « سلمن » سرش را بعنوان رد تکان داد و گفت :

(نه ، تا آنکه به منزلت بر سانم) . . .

روزی ازش برسید، شد :

چه چیز امارت ، آنرا در دلت منفور می سازد . . ؟

پاسخ داد :

(شیرینی رضاعش ، و تلخی فطامش) . . .

و روزی دو ستش بقصد دیدنش بخانه اش می رود ، و می بیند که « سلمان » خمیر می کند ، ازو می پرسد :

خادم کجاست . . ؟

سلمان پاسخ می دهد :

(برای اجرای کار فرستادمش و نپسندیدم که دو کار را بالایش اجرا کنم . .) .

و همینکه « خانه اش » می گوئیم باید پوزه بیاد داشته باشیم ، که آن خانه چگونه بود . . . ؟ هنگامیکه « سلمان » به ساختن این بنائی که مجازا میتوان خانه اش نامید ، قصد کرد ، معمار را پرسید: به چه شکلی می سازی اش . . ؟؟

و معمار شخصی بود خردمند وزیرک ، از زهد و پرهیزگاری « سلمان » خبر داشت . . . بناء در جوابش گفت : « نترس . . . این بنائی خواهد بود که از حرارت در سایه آن پناه می بری، و از سردی در آن سکونت میکنی ، و چون استاده شوی سرت به سقف آن میخورد ، و چون بخوابی پایت بدیوارش اصابت می کند » . . ! !

« سلمان » برایش گفت :

(آری ، چنین خانه بساز) ! !

ازین مشتی ریاست چوی رعنا هیچ نکشاید

مسلمانی ز «سلمان» جوی و درد دین «ربو دردا»

چیزی از اشیای خوب زندگی دنیا وجود نداشت که « سلمان » لحظهٔ بدان دل ببندد ، یا نفسش بسوی آن تحریک شود ، جز یک چیز که سخت به نگهداری آن حرص می ورزید ، و آنرا به زنش امانت سپرده ، و از وی خواسته بود که در جای دور و محفوظی مخفی سازد .

و در مرض مرگش ، و در صبحگاه روزی که در آن روحش بسوی عالم بالا پرواز کرد ، به زنش ندا در داد :

(چیزی را که به توجهت پنهان نمودن سپرده بودم ، بیاور) . . ! !

زنش آنرا آورد ، و آن عبارت بود از کیسهٔ از مشک ، که در روز فتح « جلولاء » بدست آورده و حفظش کرده بود تا روز مرگ عطرش باشد .

بعد قدحی آب خواست و مشک را در آن پاشید ، و بعد با دست خود آن را در آب مخلوط کرد ، و برای همسرش گفت :

(این عطر را در اطرافهم پاش بده . . زیرا همین حالا گروهی از مخلوقات خداوند اینجا حاضر میشوند که طعام نمیخورند اما خوشبوئی را دوست دارند) . . .

و چون همسرش دستور وی را اجرا کرده ، سلمان برایش گفت :

« در را برمن ببند و خودت پائین شو» . . .

و زنش چیزی را که گفته بود ، انجام داد . . .

و لحظهٔ بعد همینکه زنش بالا رفت ، دیدکه روح مبارکش جسدش و دنیایش را وداع گفته است ،

و به ملأ الا علی پیوسته و سوار بربالهای شوق بسوی عالم اعلی پرواز نموده است ، چه در آنجا وی را میعادی بود با محمد ﷺ پیامبر الهی و دویارش ابوبکر و عمر رضی الله عنهما . . . و با جمعیت شکو - همندی از شهداء ونیکو کاران .

ما دامی که اشتیاق و آرزو مندی تشنه ، سلمان را به ستوه آورده بود و خواستارآن بود که زود تر بسوی دیدار حبیب بشتابد و از سر چشمه زلالش سیراب شود . . .

اینک امروز موقع آن فرار سیده است ، که بنوشد و سیراب گردد . .

ادامه دارد

بقلم : ض - ج رستگار

مکروب انسان کش کمونیزم

تلاش های مذبوحانه ، رذیلانه و امپریالستی روس روسیه• برای بلع کشور های منطقه با انقلاب ضد بشری و انسانی اکتوبر در مسیر جدیدی قرار گرفت و امپریالیزم روسیه تزاری بـه سوسیـال امپریالیزم وحشتناک ددمنش و جهانخوار تغییر قیانه داد . سو سیل امپریالیزم روس از همان آغاز با استفاده از تجارب استعمار گران اعصار و قرون گذشته برای تسخیر کشور های منطقه و جهان نقاب فریبنده ای برخ کشید و ظاهراً چون روبای مکار در دفاع از حقوق زحمتکشان و کارگران جهان برآمد و با عرضهٔ ایدیالوژی محکوم به شکست مارکسیزم لینیزم و شعار های به اصطلاح مترق خود را بحیث مدافع صلح و دوست کشور های رو بانکشاف قلمداد کرد . در عقب این همه شعار های غرض آلود و سیاست محیلانه به اصطلاح پیشرو یک هـدف خائنانـه و بیشرمانه نهفته بود که عبارت از در بند اسارت کشیدن ملت های مسلمان منطقه و رسیدن به آبهای گرم و منابع سرشار منطقه به شمول شرق میانه است . این قدرت درنـده و خون آشام در کمترین مدت زمانی به تسخیر و اشغال مناطق ماورا النهر و سرزمین های مسلمان اسیای میانه پراخت و خود را به سرحد افغانستان مستقل و سربلند که خدا پرستی و آزادی دوستی و دلاوری مردم قهر مان و شجاع آن زبانزد جهانیان بود رسانید . اما تجاوز از این سرحد را که جزء رسوائی و شکست نتیجه ای در قبال ندارد موقتاً به تعویق انداخت و در عوض در تقویت روابط با قصر نشینان کابل سعی فراوان بخرچ داد . اصطلاحات فریبنده و اغوا کننده از قبیل حسن همجواری، دوستی خلل ناپذیر عنعنوی میان مردمان و حکومات دارای سیستم های مختلف سیاسی واقتصادی و عقد قرارداد های عدم تعرض و موافقتنامه های و تخنیکی زمینه نزدیکی میان قصر نشینان کابل وکصر یملن را فراهم ساخت . به گفته مد عیان ایدیا لوژی رسوا و جنایتکار خود فروخته های کابل و مزدوان و اجیران بی ناموس و طنفروش کابل این ها همه تکتیکی بودند نه ستراتیژیک . بلی این موضوع کاملاً حقیقت است زیرا سوسیل امپریالیزم روس منتظر فرصت بود تا تجاوز از این سرحد دوستی و حسن همجوارئ عنعنوی را زیر نام و پرده دیگری تعمیل نماید. در مدت تقریباً شصت‌سال تمام تلاش های‌سوسیل امپریالیزم روس اگر از یکسو متوجه جلب توجة

و اعتماد نظام های خود کامه گذشته بود از جانب دیگر بر محور پخش اید یالوژی و خریداری یک تعداد افراد بی ایمان و وطنفروش و بیگانه پرست میچرخید.

چنانچه تبدیل پروژه های صنعتی بحیث مراکز ایدیالوژی صادر شده و گمراه کننده و ساختن رهبران حزبی و دولتی از ببرک های کاغذی وتخریب و تضعیف نظام های طرفدار دوستی با روسیه شواهد عینی و دلایل انکار ناپذیری است که بر همگان آشکار و هوید است.

جای افسوس اینجاست، که حتی حکمرانان کشور در طول مدت شصت سال، با آنکه ایدیا لوژی منحوس صادر شده روس را عامل اصلی سقوط خود و در خطر افتادن استقلال و تمامیت ارضی کشور میدانسته هرگز در جلوگیری از اشاعه آن و مسموم شدن جوانان اقدامی نکردند و با این حیوان قدرت محیل از در دوستی و چاپلوسی پیش آمدند. داؤد که زمانی بنام خدمت گذار راستین کشور قدرت را بدست گرفت از زمان صدارتش از مدافعان دوستی خلل نا پذیر با شوروی بود دوستی با شوروی را نظر به نزدیکی جغرافیائی و وابستگی های اقتصادی و سیاسی و بخصوص معضله باصطلاح پښتونستان که ساخته و پرداخته سیاست تجاوز گرانه روس بود یک امر اجتناب نا پذیر میدانست و تا سالهای اخیر حیاتش بر دوستی غرض آلود و همکاری با شائبه دشمنان مردم و وطنش اعتماد داشت. تا آنکه تاکتیک قربان ستراتیژی شد و ببرک های کاغذی برای د اداره غیر مستقیم کشور بروی صحنه کشیده شدند.

این ببرک های کاغذی به یکبارگی و بصورت آنی به قدرت رسانیده شدند، باد کردن این پوقانه ها تقریباً یک ربع قرن را در برگرفت. کمک های مالی بی شائبه به عمال خود فروخته روس چون ترکی و امین و کارمل و امثالهم در مدت بیش از ربع یک قرن و تهیه بالا عوض کتب و رسالات زهرآگین کمونستی که از طریق حزب ضد مردمی توده در ایران نیز صورت میگرفت. منتج به مزدور شدن عده ای از رهبران حزبی و فریب خوردن یک تعداد جوانان نا آگاه و بی سواد و کم سواد گردید. رهبران حزبی که از نشهٔ زبل بودکه در مستی به سرسیبردند و بقدرت رسیدن خود را از ماورای آمو الهام گرفته بودند. در سوراخ ها خزیدند، بازن و شراب عیش و عشرت کردند و عدهٔ ای از افراد بی تجربه، کم سواد و بی سواد کشور را فریب دادند، اغوا کردند و از ویران ساختن افغانستان و فروختن به

دشمنان و نا بودی کامل مردم به آنها نوید دادند .

اوضاع سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی افغانستان مخصوصاً در دوران صده بیستم چنان رقت آورد حزن انگیز بود که زمینه را برای پخش و پذیرش افکار ضد اسلامی و تغییر او ضاع به نفع دشمنان وطن و مردم مساعد میساخت در چنین شرایط بسیار رقتبار واسف انگیز بود که ببرک های کاغذی فرصت رشد و نمو یافتند .

چنانکه مکروب ها ، پرازیت ها و حشرات در محیط آلوده و کثیف به سرعت نشو و نما مینمایند، ببرک های کاغذی ، این دشمنان راستین خلق های ستم دیده ورنجکشید افغانستان ، این نوکران حلقه بگوش دشمنان مردم و وطن هم در فضای فاسد و آلوده عصر چنان با سرعت هوا گرفتند و آماس کردند که در اثر کودتای ننگین هفت ثور به قدرت رسیدند . اما به مجردی که باداران شان اراده اشغال افغانستان را کردند این ببرک های کاغذی را از هوا تهی نمودند و یکی را توسط دیگری از بین بردند و سر انجام شاه شجاع چارم را به تخت سلطنت نصب کردند ، این گدی های کوکی ، این خود فروخته های بدنام که از خود هرگز اراده و اختیار نداشتند در عوض آنکه به نیروی پرتوان خلق ستمدیده اتکاء کنند و در دفاع از حقوق آنان برآیند

مانند جلادان و قصابان ساوسیت به دستور باداران شان که به نفوس فعلی افغانستان اعتماد و اطمینانی نداشتند به جان مردم افتادند و تا که توانستند به کشتن و بستن مردم بیگناه پرداختند و صرف در برابر کسانی از احتیاط کار گرفتند که طرف اعتماد باداران شان بودند .

روس ها زمانیکه به ناکامی نظام تره‌کی و امین در سرکوبی مقاومت اسلامی و مردمی افغانستان از بین نوکران و اجیران شان نوکر حلقه بگوش دیگر خودرا که مدتی در مسکو درس وطن فروشی و خیانت به مردم را آموخته بود توسط یک کودتای نافرجام به اریکه قدرت رسانیدند و بیشرمانه ادعا کردند که قطعات بسیار محدود روس بنابر دعوت دولت و مردم افغانستان برای حراست از تمامیت ارضی و استقلال مردم افغانستان به آن کشور رفته اند . اما هرگز اعتراف نکردند که قوای روس برای از بین بردن امین و به قدرت رساندن کارغل به افغانستان فرستاده شدند ، همه شاهد بودند که کارغل این نوکر حلقه بگوش ربل و ودکه نخستین بیانیه اش را از رادیوی تاجکستان ایراد کرد .

این ببرک های کاغذی برای همین روز باد کرده شده بودند که روزی در برابر مردم خود

بقیه در ص ۲۰

ایدیالوژی کهنگی ناپذیر و متحرک و دینامیک اسلام ناچار باید در واقعیت عملی ، ایدآل و نمونه قرار گیرد .

دکتور ظاهر صدیق

جهاد یا قربانی در راه حق

آنچه به مقام انسان ارج میدهد ، عبودیت ، پرهیزگاری ، تقوا و فضیلت است ، اما آنچه به زندگی او جاویدانگی می بخشد ، حاضر شدن برای قربانی در راه حق و حقیقت است . آن که حاضر است جان شرینش را در راه خدا (ج) در راه حق ، در راه سعادت و کامگاری انسان و انسانیت قربان سازد ، در واقع او خواسته است در بهای خون خود و در ازادی زندگی شرین خود ارزشهای را برا زندگی بخشد که دران رضای الهی و تبارز مقام و حیثیت انسانی نهفته است . از همین جهت هر که حاضر بقربانی میشود ، مقام بس شائسته دارد و آنکه خون پاکش را در راه حق و حقیقت میریزد ، زندگی جاودانه مییابد و چنین جان بازی و سر سپردگی را بحیث سر مشق برای نسل ها باقی میگذارد . از همین جهت حاضر شدن حضرت اسمعیل جهت قربانی به امر و ارادهٔ خداوندی ، سر مشق شد جاودانه برای همه رهروان راه حق و همه سر سپردگان آئین اسماعیل .

جهاد کبیر مردم مسلمان ما را اکنون قریب چهار سال است بصورت مستقیم در برابر وحشیان روس دوام دارد ، در عصر حاضر بهترین نمونه است از جانبازی انسان در راه حق ، در راه آزادی و در راه بلند نگهداشتن مقام و منزلت انسانی . ما در خلال این مدت کوتاه هزاران هزار جوان نوخاستهٔ خود ، هزاران نونهال زندگی خود ، هزاران کودک معصوم خود ، هزاران پیر مرد خود و بالاخره ما ملیونها زن و مرد میهن آزادهٔ خود را در جهاد بزرگ حق علیه باطل از دست داده ایم . در خلال این مدت از خون پاک شهدای ما سنگ سنگ خاک ما گلگون شت ، وجب وجب میهن ما از خون ریخته جوانان رنگین شد و خانه و کارخانهٔ ملیونها خانوادهٔ ما بخا کتووه مبدل گشت ، اما هر روز که ازین جهاد بزرگ و یا ازین قربانی بینظیر میگذرد ، بهمان اندازه جوشش خونهای ریختهٔ شهدای ما فزونی میگیرد

و سیل خروشان ، آن کاروانهای عظیم نیروی اهریمن روس تجاوز کار را در میهن ما باخود می روفد و بگو دال نیستی فرو می برد . جهاد مردم ما در واقع نبرد حق است با باطل ، مبارزه برای رهائی از بردگی است ، پیکار برای تبارز مقام انسانی و بالاخره نمونۀ بر از ندۀ از مبارزه است برای مقام و مکارم انسانی . امروز سنگر گرم مجاهدین قهرمان افغانستان به سنگر مستحکم و شکست نا پذیر دفاع از اسلام ، دفاع از آزادی و دفاع از کرامت انسانی در مراکز جهان مبدل شده است و افتخار بزرگ هم درین پیکار از جهتی متوجه مجاهدین ماست که در جهانی با این همه پیچیدگی ، در جهانی با این همه ارتباطات و در جهانی با این همه آ گندگی از صدای آزادی ، صلح و همکاری ، تنهائی تنها با بزرگترین نیروی اهریمن جهان یا روسهای خونخوار میرزمند و بحق که مردانه میرزمند .

تو ای مجاهد سربکف ! بدان که امروز رسالت عظیمی در برابر مردم خود و در برابر جهان اسلام و در مجموع همه بشریت مؤمن و آزادیخوه داری ، تو با قربان کردن خون خود و با دادن هر گونه آرامش و آسایش خود رسالت عظیم پاکی وطن را از لوث الحاد و عقب زدن دشمن انسان و انسانیت را از پیشروی و اشغالگری داری . تو ای فرزند قهرمان این دیار ! تو ای مجاهد سر بکف ! امروز میهن بزور سر نیـزۀ تو ، بهمت بازوی تو به نـیروی ایمان قوی تو بخود می بالد . صدای بلند تکبیر تو نفس را در سینۀ دشمن خفه کرده و قربانی ها و هجوم های قهرمانانۀ تو دشمن عظیم بشریت یعنی روسهای وحشی را بزانو در آورده است . امروز همه بشریت با وجدان می بیند تو تنهای تنها اما با نور ایمان و احساس عمیق خدا پرست با بزرگترین نیروی جهان و عظیمترین خونخوار بشریت پنجه نرم می کنی . اما بدان که ریختن خون پاک تو به بهای کرامت انسانی، برای مقام و منزلت انسانی برای آزادی خود و میهن عزیز تو میباشد و چه پر بها است هر قطرۀ این خون تو که برای دفاع از حق و حقیقت بر زمین فرو میریزد و هر قلبی که در راه این آرمان سعادت از حرکت باز میماند . ای مجاهد قهرمان ! بدان

که قربانی دادن های پیهم تو امروز کشور ما را به سنگر عظیم دفاع از اسلام ، دفاع از آزادی و دفاع از کرامت انسانی مبدل کرده است . امروز ذرهٔ ذرهٔ خاک ما آسمان پاک ما ، دشت و دمن ما ، دره ها و کوهسار ما همه بیک چیز شهادت میدهند و آن اینکه مردم مسلمان ما قهرمانانه قربانی داده اند و بی باکانه قربانی میدهند تا لوای اسلام در خاک ، ما بلند باشد ، در فش آزادی برفراز قلل سامخ ما در اهتزاز باشد و این ارمان در دل جامعهٔ انسانی مخصوص ملل کوچک و کم توان بیشتر نیرو گیرد که سنگر داغ مجاهدین افغان بزرگترین رسیدی است برای در همه شکستن طلسم وحشت و بربریت روسهای پلید و کرسی نشینان آدمخوار کریملن .

جهانیان حقپرست همه به پیروزی مجاهدین قهرمان افغانستان در جنگ حق و باطل ایمان کامل دارند ، زیرا مجاهدین ما نه تنها حاضر به دادن قربانی درین راه اند ، بلکه هر روز بیشتر متوجه این حقیقت میکردند که باید متحدانه از سنگر جهاد علیه الحاد یورش برند . خونهای ریختهٔ شهدای ما ، اشک های جاری مادران سوگوار ما ، ناله های جگر سوز یتیمان ما و چهره های ماتم زده سالخوروکان ما همه از مجاهدین قهرمان ما میخواهد و التماس میکند که متحدانه به دژ روسهای وحشی و همدستان نا بکارآن یورش برند و آنرا در برابر انظار همه و از کون سازند . این است ضرورت اول جهاد ما و این است رسالت اساسی قربانی دادن های ما .

مکروب انسان کش ...

و در برابر ارزش های دینی خود رذیلانه قیام کنند و هستی مردم و وطن شانرا به آتش بکشند . خود رهبران حزبی و دولتی خود فروخته ها و فریب خورده های کابل ، این دشمنان آزادی و آسایش مردم های زحمتکش و رنجدیده افغانستان برای رسیدن به قدرت از هیچ گونه عمل رذیلانه و ضد مردمی اباء نورزیدند آنها اگر از یکسو جوانان ساده کم سواد و بیسواد را به گمراهی سوق دادند و سازمانهای حزبی را به مراکز فساد اخلاق و بی بند و باری تبدیل کردند و از آنها به نفع خود و عیش و عشرت خود استفاده کردند از جانب دیگران احراز قدرت را حتی به شیوه ماکیاولستی حق انفکاک ناپذیر خود وانمود کردند و در عمل ثابت ساختند که در رسیدن به قدرت و جاو و جلال که تشنهٔ آن بودند از هیچ نوع عمل ضد مردمی و بشری برضد توده های ملیونی دریغ نمیورزند . بنابرین از این ببرک های کاغذی برای اشغال افغانستان و محو کامل ملت قهرمان این سرزمین مردخیز ، رهبران حزبی و دولتی ساختند و ستراتیژی رذیلانه و ضد انسانی خودرا ، از طریق چنین عناصر خائن به مردم وطن فروش پیش بردند .

ازین بر ببرک های کاغذی که چون گدی دوکی از خود اراده ای ندارند و مانند طوطی سخن میزنند مرگ به امپریالیزم واقعی جهان خوار حیوان قدرت روس که جهان بخصوص مردم ما آنرا به پوست گوشت خود لمس میکنند .

کسانیکه اختیار می کنند زندگانی دنیا را بر آخرت ، و منع می کنند مردم را از راه خداوند و می طلبند در وی کجی ، این گروه در گمراهی بسیار دورند -

سوره ابراهیم - ۳

سوسیالیزم

د اجتماعي ظلم بدترین شکل

سوسیالیزم په حقیقت کی د اجتماعی ظلم هغه بدترین شکل دی چی هیڅکله د کوم نمرود ـ کوم فرعون او کوم چنګیز په د ورکی هم نه ؤ شوی خو د بیدینی او الحاد پیروان د عوامو د غولولو لپاره ورته د اجتماعی عدل او مساوات نوم ورکوی . د چاچی ماغزه مسخ شوی نه وی څنګه به له دی نه په اجتماعی عدل سره تعبیر وکړی چی یوتن یاڅو تنه کښینی خپله یوه تولنیزه فلسفه جوړه کړی ـ بیاپر حکومت باندی د زور له لاری خیته وا چوی او له حکومتی نا محدود وو اکمنیو څخه په استفاده د ټول هیواد په میلونو وګړو باندی جعلی فلسفه په زوره مسلطه کړی ـ د خلکو مالونه او جائدادونه ضبط کړی ـ ځمکی ترولکی لاندی راولی ـ شخصی فابریکی ملی ملکیت وګرځوی او ټول هیواد په داسی یوه زندان تبدیل کړی چی په هغه کی د انتقاد فریاد ـ شکایت او انصاف غوښتنی هره دروازه د تولنی دوګړو لپاره تړلی وی . د انتقاد کوونکو ژبی غوڅول کیږی ـ د رأیی څرګندونو هیڅ آزادی نه وی ـ فصیحی ژبی په خوله کی لری خو خلک له ویری ګونګیان وی ـ د جاسوسی نظام دومره پراخ کړای شی چی هر څوک له بل نه په ویره کی شی چی نه چیرته دا جاسوس وی ، حتی که یو څوک په خپل کورکی هم څه کوی لوړی څلورو د یوالوته په څیر څیر ګوری چی کوم غوږ د هغه د خبری د اورید و او کومه ژبه حکومتی مقاماتو ته د هغی د رسولو لپاره چیرته موجوده نه وی او د ظالمانو له لاسه د مرګ خطر ورته متوجه نشی . د بزګر او کارګر د ملاتړ په لاپو ـ وهلو سره هغوی دیته وهڅوی چی د طبقاتی جګړو میدان پری ګرم کړی ـ د ملت و ګړی یو له بل سره لاس او ګریوان کړی ـ بزګر ته د ځمکه وال ځمکه د سند په ورکولو سره وسپاری ـ د کرایی وال ته د پردی کور د نیولو لمسون ورکړی او پدی ډول د هغی عقدی د حل کولو لپاره چی د هغی له مخی اصلاً کمونستی انقلاب مینځ ته راغلی ؤ د عام قتل او مظالمو دروازه پرانیزی او شعارئی همداوی چی موږ اجتماعی عدل او مساوات ټېنګوو ـ پداسی حال کی چی که پوښتنه و شی چی ایا په کمونستی تولنوکی

د حکومتي دیکتاتورانو چه د جامعې د وګړو د شمیر په پرتله د ګوتو په شمیر کسان دي ـ د ژوند سطحه یې د هغه هیواد له بزګرانو سره یو شانته ده ؟ نو ترټولو زیات د رواغجن کمونست فردهم دا ـ څواب نشي ورکولای چي هو . څکه چي که مثبت څواب ووائي نو د دغو دروغو مثال به داسي وي لکه لمر په ګوته پټول . که د واقعیت پر خلاف ومنو چي فرضاً مارکسیزم اقتصادي مساوات راولي نو پوښتنه مطرح کیږي چي ایا د دي نوم به اجتماعي عدل وي ؟ ایا عدل همدغه دي چي د څوتنو سفسطه دي د هر راز وسایلو څخه په استنادي کولو د زور د استعمال له لاري هیره شي او د ملت وګړي دي هیڅ اختیار ونلري چي د هغي په هکله اظهار نظر و کړي او د هغي د نیمګړ تیاؤ د اثبات په صورت کي دي هغه و غندي ؟ یوموټي در باري واکمنال دي د هر راز او امرو صادر ولو ـ هر ډول تنظیم جوړولو لپاره پوره آزادي ولري او د ملت د زر ، زن او زمین د ویش او په هغه کي د غیر انساني تصرف په خاطر پخپله د هماغو په وینو سري نقشي جوړي کړي خو هغوی دي نه د کوم تنظیم حق ولري ـ نه د کومي خطابي ورکولو ـ نه د مقالي او کتاب نشر کولو او نه د مطبوعاتي کنفرانس ورکولو .

د سوسیالیزم شعار د پانګه والي پرضد مبارزه کول دي خوکه په غوړ سره وکمتل شي نو دغه حقیقت پټ نشي پاتي کیدلی چي سوسیالیزم د پانګه والي یو نهائي شکل دي ـ په باچا هي کي هم د یو باچا یعني یو واحد فرد لپاره دا امکان نشي پیدا کیدلای چي هغه د هیواد ټوله شتمني تر خپلي ولکي لاندي راولي او خپل ټول رعیت خپل نوکران وګر څوي او بیا د روزي د ویش مسئله پر خپله غاړه واخلي .

همدارنګه په یو جمهوري نظام کي هم نه د ولس ټوله شتمني د ریاست په لاس کي وي او نه د روزي تقسیم . په بزګرو او کارګرو باندي به د څمکه والو او پانګه والو لخوا ظلم وي خوداهم په یقیني ډول ویل کیدای شي چي د خپلي پانګي د زیاتولو پخاطر د ګرونو د چټک سرته رسولو لپاره څیني پانګه وال له څینو نورو سره د مسابقي کولو په منظور د کارګرو د معاشونو زیاتولو ته حاضریږي او څینو نورو رعایتو ته هم غاړه ږدي او زیارکښي طبقي ته دا آزادي وي چي چیرته د کار شرایط ښه مساعد وي هلته کار وکړي ـ یا په هر کسب کي چي ګټه زیاته وي هغه غوره کړي یا په بل عبارت که یوه دروازه ئي پرمخ وتړ له شي نوبلي ته به و درېږي . د دي برعکس په سوسیالیستي رژیم کي د سوونو ـ زرګونو پانګه والو پځای صرف یو پانګه وال وي یعني دولت . هلته نه د مسابقي او رقابت موضوع مطرح ده ، او نه د خپلو چارو ښه کولو لپاره زیار کښانو ته د خاصو رعایتو نو ورکولو څه اړتیا محسوسیږي بلکي سربیره پدي د حکومت ټولي واکمني عسکري او پولیسي قواوي ئي هم په لاس کي وي ـ د خپلو ظالمانه غیر انساني قوانینو د تطبیق لپاره د زیارکښ په غاړه کي هر راز زیندي ـ اچولای او د هر ډول خدمت کولو لپاره ئي حاضر ولاي شي یعني دولس شهرګ د حکومت په لاس کي وي نه چیرته د تیښتي وس له چا سره وي او نه چیرته د او سیدو . په بل عبارت له انسانانو څخه د څاروو کا راخلي ـ ټول انسانیت په ګیډه کي خلاصه کوي نو باید وویل شي چي د دغه شیطاني رژیم ټول شعارونه پدروغو دي ـ د اجتماعي عدل په ځای د اجتماعي ظلم بدترین شکل ، د پانګه والي محوه کولو پځای پخپله د پانګه والي نهائي شکل سوسیالیزم دي ـ او کوم نظام چي اصلاً راغلی د اجتماعي عدالت د تامین لپاره دي هغه اسلامي نظام دي ، نه کمونیزم او نه پانګه والي .

از منابع خارجی

مترجم "ناصر الدین" "متین صخکمانی"

مسلمانان در البانیا عقب دیوارهای آهنین

- کمونست ها مساجد را تخریب و به موزیم ها و دفاتر کمونیستی تبدیل می کنند
- کمونست ها در سال ۱۹۴۴ بر مسلمین تسلط حاصل نمودند .
- ترک های عثمانی پرچم اسلام را در البانیا بلند کرده بودند .

البانیا یکی از دولت های بالقان بوده که از نظر استراتیژی در موقعیتی قرار دارد که حیثیت معبر بحر سفید را بخود گرفته است . و با کشور های یونان ، بلغاریا و یوگوسلاویا دارای مرز مشترک است .

ترک های عثمانی توانسته بودند که البانیا را فتح نموده و دین مقدس اسلام را بکرانه های عمیق و دور دست آن شایع سازند ، که به این اساس تا سال ۱۹۱۲ که استقلالش را در آن وقت اعلام نمود البانیا جزء دولت خلافت اسلامی محسوب میگردید ، زمانی بود که اسلام در قلب فرزندان البانی چون آئینی ملی جاگزین گردیده و (۸۰ فی صد) از ساکنین آن معتقد به اسلام گردیدند ، و در تمام نقاط البانی به استثناء بخش شمالی آن که تعدادی از مسیحیین ارتودکس ، رومن کاتولیک زیست داراد ، مساجد و مدارس اعمار گردید و بعد از قرن ۱۵ میلادی البانی یگانه دولت اروپائی بود که اکثریت مسلمانان در آن زندگی داشتند .

کمونست ها چگونه بقدرت رسیدند .

در سال ۱۹۴۴ کمونست ها در البانیا

بقدرت رسیدند . و از مهمترین اهدافشان این بود که اسلام را در منطقه خاتمه بخشیده و ریشه های عمیق آنرا از قلب مسلمانان البانیا قلع و قمع نمایند ، و خواستندکه در ابتداء اینکار را با استفاده از فریب ها ، حیله ها ، و سهلگیری ها به اجراء در آورند . زیرا کمونست ها توانسته بودند به رهبری انور خوجه و استفاده از مکر و حیله ها بر مسلمین و مسیحین و سایر شخصیت ها "ی که علیه ظلم و فسادیکه در عهد سلطنت بر منطقه حاکم بود ، مبارزه نموده و انقلاب ملی را به جهت نابودی استبداد و ظلم ، رهبری می نمودند" تسلطیافته و بعد از الغاء رژیم سلطنتی و اعلان جمهوریت همهٔ امور را بدست گیرند .

در ابتداء انور خوجه و همدستانش در مقابله با زعماء و بزرگان ادیان سیاست نرم و سازش کارانه را در پیش گرفته و با نهایت مدارا و سهل أنگاری ، آماده گیری آنرا داشتند که بتوانند در آن واحدی به کار رؤساء مسلمین و بزرگمردان مسیحی خاتمه بخشند و بخاطر تحقق این هدف شوم شان به علماء و دانشمندان مسلمان و استقف های کلسا مدد معاش تعین نموده و به حفظ و نگهداری مساجد و کلیساها "نسبت داشتن بیم از قیام ملی برضد دولتی که هنوز بپا نه ایستاده بود" پرداختند .

انور خوجه بعد از آنکه به استقرار امور و از سلطهٔ حزب اطمینان حاصل کرد ، حزب را حربهٔ برعلیه مسلمین و مسیحین اعلان داشته وشعار های "دین افیون ملت هاست" را همچنانکه رهبران وی "مارکس ، لینن ، استالین" تکرار میکردند ، بلند نموده و دستور بربستن ده ها مساجد و مدارسی که در اطراف و اکناف البانی أعمار یافته بود ، صادر کرد . معاش پیشوایان دین و استقف های کلیسا را توقیف نمود . و همچنان تعلیم و تربیهٔ اسلامی را از سطح حیات مردم مسلمان البانیا تخفیف داد .

ـ نشریات و رادیوها حملات رسوانی را برعلیه رجال دین آغاز نموده ایشان را در شمار کسانی که طرز گمنام در این ملت زندگی دارند ، قلمداد میکرد . و در میانه هیچ یکی را «از بیم انتقام جوئی آنهائی که درین مسئله غافلگیر شده بودند» انگشت نما نمیکرد .

همهٔ این عملکرد ها یک سلسله مقدمه چینی ها جهت ایجاد تغییر بزرگ و استراتیژی صورت میگرفت که انور خوجه در سال ۱۹۶۷ بمیان آورد که همزمان جنگ رسمی را بر علیه دین اعلام و جوانان حزب را مراقب و متصدی آنانی ساخت که آشکارا به اداء شعایر اسلامی میپرداختند . مدارس دینی را تخریب نموده مساجد و کلیسا ها را در بست ، با وجود آنهم گروههای مسلمان بدین خود تمسک و رزیده و اعضای آن پنهانی در خانه هایشان شعایر اسلامی را اداء میکردند ، همین بود که دولت در جستجو و مراقبت آنهائی که به اداء شعایر و تبلیغ دین اصرار میداشتند ، جوانان ملحد را مؤظف نموده سازمان های

انور خوجه

دسته جمعی را تشکیل و تربیهٔ أیدیالوژی سیاسی را جانشین تربیهٔ دینی نمودند ، مساجد به شفاخانه ها و دفاتر عمومی تبدیل گردیده کتاب های کمونستی در آنها عرضه گردید و تعدادی از مساجد را به انبار علوفهٔ حیوانات و موزیم ها و . . . " مبدل ساختند .

سازمان جوانان انقلابی مسئولیت ترتیب "محافل ازدواجهای عاشقانه" را در بین دختران و پسران جوان به اساس اینکه هر چه در دولت است، در ملک حزب و دولت است، بعهده‌گرفته در صدد آن شدندکه نکاح زنان مسلمان را به مردان غیر مسلمان و ملحد تشجیع و ترویج دهند. اما در مقابل اینهمه قیودات وسختگیری ها یک تعداد از مسلمانان همچنان بدین اسلام پابندی نشان داده و حتی بر اطفال و کودکان نوزاد خود نامهای اسلامی می نهادند با آنکه دولت در شفاخانه های عمومی حین ولادت اسمهای الحادی و غیر اسلامی را به اطفال آنها نامگذاری می نمود.

- مسلمانان اطفال خود را به طریقهٔ سنت ختنه نموده و مراسم ازدواج هایشان را بر اساس و روش اسلامی، مخفی و پنهانی دایر میکردند.

وقتیکه دولت ازین روشهای اسلامی و دینی‌که نهانی انجام میگرفت، اطلاع حاصل نمود علی الفور بوق های گمراه کنند، اش را جهت ایجاد ترس و وحشت در بین مردم بصدا در آورده قیوداتی را اعلام نمود که بر اساس آن جوانان مناطق مختلف را وا دار ساخت که تا از مناطقی که تحت نفوذ و سیطرهٔ آنها قرار دارد مراقبت شدید بعمل آورده و شیوه های حزبی و قوانین ظالمانهٔ حکومتی را به آنها ابلاغ بدارد که بموجب آن هر کسی طبق سنت فرزندانش راختنه کنند محکوم به (۲ - ۳) سال حبس شناخته می شد و کسی که به روش مسنونه ازدواجی نماید علاوه بر طلاق اجباری محکوم به یک سال حبس میگردید.

وحتی چنان شد که عدهٔ با بزبان آوردن کلمه "ان شاء الله" که بیانگر اسلامیت آنها بود تحت تعذیب و شکنجه قرار گرفتند و آنهائیکه اطفالشان را طبق سنت ختنه کرده بودند محکوم به (۹) سال حبس گردیدند و بالاخره کسانی که به پروگرامهای دینی را دیوی کشورهای خارجی گوش میدادند برای مدت پنجسال به زندان کشانیده شدند.

هنگامیکه حکومت و صاحبان قدرت دانستند که دیگر استفاده ازین وسایل اندکترین تأثیری براینکه مسلمین را از عبادت شان دست بردار سازد، نداشت بناء باطرح پلان دیگری اطفال و فرزندان مسلمانان را تحت تربیه قرار داده بجا سوسی از پدران شان در خصوص روابط دینی وا داشتند که

حتی در مدارس و مکتب ها از اطفال کوچک سوال های از قبیل "چه نوع طعامی می خورید... وآیا محافل در خانه هایتان بر گزار میگردد؟ و..." صورت می گرفت‌که پاسخ شاگردان خورد سال دلیل و دستاویز در بند کشیدنها و کشتار های وحشیانه و رسوای آنها بود. وهمهٔ این تلاش و کردار های مذبوحانهٔ انور خوجه که بر ضد مسلمین صورت می گرفت متوجه فرامین جدیدی بود که در سال ۱۹۶۷ صادر گردید که علنا دعوت دینی را ممنوع قرار داده و استئصال نهائی بقایای آن را خواستار گردید. ولی مردم مسلمان باوجود همهٔ این قیودات که ضد دین اعلان گردیده بود بمراسم دینی خود پابند باقی ماندند.

●

و حالا در البانیا از ممالک عربی تنها یک سفارتخانه وجود دارد

باوجود گذشتهٔ درخشان اسلام در البانیا کمونست ها بعد از بقدرت رسیدن تصمیم گرفتند که تمام آثار و بقایای اسلامی را در منطقه نابود ساخته سلطهٔ الحادی و بی دینی را بر فرزندان ملت البانیا حاکم گردانند. و به جهت رسیدن به این هدف، هر نوع پیوند های خارجی و بالخاصه ارتباطات ممالک عربی و اسلامی را به ایشان تحریم قرار دادند و این زمانی صورت گرفت که دولت کمونست البانیا کاملاً علاقات و ارتباطات

خود را با دول عربی بجز از مصر قطع کرده بود ، و در عصر حاضر البانیا که در تطبیق حرفی مبادی مارکسیزم در بین سایر دول کمونیستی به شدت و متعصبانه پیش میرود در قطار پیش قدم ترین دولت کمونستی در تطبیق نظریات . مارکسیزم به شمار می آید و به علت همین جهت گیری مارکسیستی البانیاست که با دولت های روس و چین نیز خواهان

محمد شیخو صدر اعظم البانیا

برقراری روابط دیپلوماسی نمیباشد چنانچه که روابط دیپلوماسی اش با ایالات متحده که دولت امپریالیستی است برقرار نبوده و حالتی را در آنجا پیش آورده که اگر شخص خارجی در آنجا میرود فکر میکند در زندان بزرگی قرار گرفته است و تاجرانی که به البانیا می آیند هر کدام باخود تفنگچهٔ مخصوص داشته و معاملات شان را با تاجران محلی در جائی که هستند پایان میرسانند . و همچنان کسانیکه به سیاحت به آنجا می روند باخود تفنگچه حمل مینمایند . مهمانانی که از خارج می آیند تحت نظر نیروی نظامی مراقبت گردیده و با افراد و اهل آنکشور حق اختلاط و هم صحبت شدن را ندارند .

انور خوجه که از ابتداء حصول قدرت کمونیست ها در سال ۱۹٤٤ تا حال ریاست را بدوش دارد بزرگترین دیکتاتور حزبی در جهان بوده و شخصاً متولی همهٔ امور است و هر شخصی که مخالف نظریهٔ او اندکترین اقدام کند سزایش مرگ است یا زندان . ولو آن شخص ازمقربین ارکان دولتی اش باشد چنانچه محمد شیخو صدر اعظم البانیا بر سر مسئلهٔ داخلی بعلت نا معلوم از وظیفه برطرف گردانده که متعاقباً بتاریخ ۱۸ دسمبر ۱۹۸۱ خبر انتحار وی رسماً از طریق بلند گوهای البانی پخش گردید اما عدهٔ که مراقب گذارشات بوده و به مسائل مربوط دسترسی داشتند به این خبر باور نداشته بلکه سبب مرگ اورا به اختلافاتی نسبت دادند که بین او و انور خوجه برسر مسائل "حزبی" انجام گرفته است .

حزبی که با اغواء و ارهاب اسلام را در منطقه ریشه کن نموده البانیا را در انزواء از جهان خارج قرار داده است .

اما چیزی که مابان تاکید میورزیم اینست که محال است اسلام در قلب فرزندان اش بمیرد ولو که مدت شکنجه و سرکوبی ها به درازا بکشد و اینکه ملت مسلمان و مستضعف البانیا مانند سایر برادرانشان که در جمهوریت های کمونستی بسر میبرند ابداً تسلیم قهر و دهشت اندازیها نگردیده و جاودانه بر اسلام خود پایدار خواهند ماند تا فرا رسد روزیکه امکانات بازگشت اسلام قوی گردیده . همگی بند وقید در هم شکسته و ملت آبرومندانه به دین حنیف خویش برگردد .

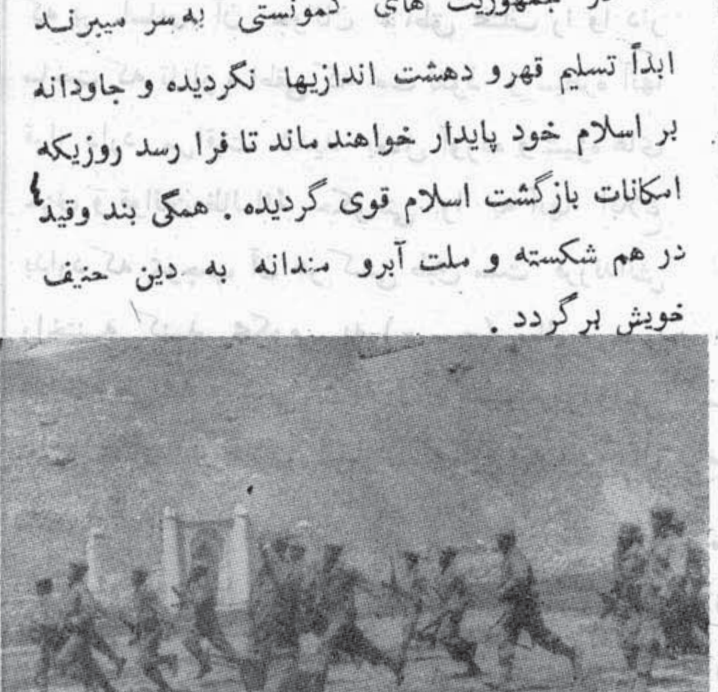

صفحاتی از جهاد خواهران مسلمان

روزهائی از زندگانی من

نوشته: زینب الغزالی الجبیلی
ترجمه: عبدالاحد تارشی

باب دوم

بیعت صورت پذیرفت

ارتباط من با جماعت اخوان المسلمین بدانگونه که یاوه سرایان گمان می کنند، تازه نبود. زیرا تاریخ آن به سال ۱۳۵۷ه ۱۹۳۷ م باز میگردد.

در آن روزگاران دور و خجسته که تقریباً اوائل سال ۱۳۵۸ ه ق بود و پس از آنکه مدت شش ماه بر بنیا نگذاری سازمان زنان مسلمان میگذشت، اولین دیدار من با امام شهید حسن البناء صورت گرفت. این دیدار در پی بیانیهٔ بود که برای خواهران مسلمان در مقر اخوان المسلمین که در آن ایام در العتبة بود، ایراد نمودم.

امام مرشد در صدد سازماندهی بخشی برای خواهران مسلمان بود، و بعد از مقدمهٔ در مورد ضرورت وحدت صفوف مسلمانان و یک زبانی شان، مرا به تصدی ریاست بخش خواهران مسلمان دعوت نمود، و این به مفهوم ادغام نوزاد تازهٔ که به آن افتخار می کنم «جماعت زنان مسلمان» و آنرا جزئی از جنبش اخوان المسلمین قلمداد نمودن، بود.

من به امام شهید بیشتر از اینکه موضوع را با مجمع عمومی زنان مسلمان مورد مناقشه قرار دهم، وعدهٔ ندادم که البته مجمع عمومی پیشنهاد مذکور را رد کرد ولی وجوه همکاری وثیق بین دو سازمان روی خوش نشان داد و آنرا تقدیر کرد.

دید و وا دید ها با وابستگی هریک ازمابه نظر خودش، تکرار شد و سازمان (۱) خواهران مسلمان تاسیس گردید و این کار بر روابط اسلامی ما تغییری وارد نکرد، و در آخرین دیداری که در مقر زنان مسلمان داشتیم، سعی کردم قهروی

۱- خوانندهٔ عزیز باید متوجه فرق بین سازمان زنان که از جانب زینب الغزالی و سازمان خواهران مسلمان که بعداً از جانب امام حسن البناء تاسیس گردید، باشد.

را تخفیف بدهم بدینگونه که تعهد سپردم که زنان مسلمان خشتی از بنای اخوان المسلمین بوده باشد . بد این شرط که نام و استقلال خود را حفظ نماید که فائده آن بر دعوت بزرگتر است .

ولی این تعهد نیز جای ادغام را در راضی ساختن امام مرشد نگرفت ، و چرخ و قائع به سرعت به دوران افتاد و حوادث سال ۱۹۴۸ واقع شد و دستور انحلال اخوان و ضبط ما یملک آن و بستن شعباتش صادر گردید ، و هزاران تن بزندان ها افگنده شدند و درین میان خواهران مسلمان فعالیت هائی کردند که قابل قدر است و از آن جمله بود تحیة الجبیلی خانم برادرم و دختر کاکایم وهم از وی خیلی از تفصیلات را باخبر شدم ، و برای نخستین بار در خود این اشتیاق را یافتم که همهٔ نظریات استاذ بناء و پا فشاریش را در مورد ادغام و اندماج کلی سازمان زنان مسلمان به تنظیم اخوان مورد تجدید نظر قرار دهم .

در صبحگاه فردای روزی که جماعت اخوان منحل گردید در دفتر خود در مقر زنان مسلمان و در عین اطاق بودم که در آن آخرین اجتماع من با امام مرشد صورت گرفت ، و خود را چنان یافتم که در عقب میزکار خویش نشسته و سرخود را درمیان دو دوست خود گرفته به تلخی گریان میکنم ، و بدون شک احساس نمودم که حسن البنـاء به حق بوده و وی اما می است که واجب است همهٔ مسلمانان بر جهاد ، جهت باز گشت امت اسلامی برمسند مسئولیت شان ، و باز گشت به موجودیت واقعی شان که لازمست بد انگونه باشند و آن عبارتست از بالاترین مقام در جهان تا دنیا را بسوئی سوق بدهند که خداوند میخواهد و با قانونی بر آن حکومت نمایند که خداوند فرو فرستاده است ، برای تحقق همهٔ اینها بوی دست بیعت جهاد بدهند .

و احساس کردم که حسن البنـاء قوی تر و صریحتر از من در پخش حقیقت و اظهار آن بوده است .

و این شجاعت و جرأت همان لباسی است که بر هر مسلمان واجب است تا بدان ملبس گردد ، و «بنا» به آن ملبس گشته و بسوی آن دعوت می نمود .

بعد ازان بی اختیار خود را چنان یافتم که به سکرتر تیلفون میکنم تا از طریق تیلفون مرا با برادر عبدالحفیظ صیفی ارتباط دهد که وی را به ابلاغ پیام زبانی به امام بناء موظف نموده بودم که برایش وعدهٔ مرا در آخرین ملا قاتم باوی متذکر شود . . و هنگامیکه برادر صیفی با سلام و دعای امام بطرفم باز گشت برادر خود محمد الغزالی الجبیلی را خواستم و موظفش ساختم تا ورقهٔ کوچکی را خودش ویا توسط خانمش به امام مرشد برساند و در آن ورقه چنین نوشته شده بود :

«پیشوای من امام حسن البناء .

زینب الغزالی الجبیلی امروز به حضور تو چنان پیش میشود که کنیزی عاری از همه چیز جز از بند گیش برای خدا و برده ساختن خویش برای خدمت به دعوت بسوی الله ، می باشد ، و تو امروز یگانه انسانی هستی که میتوانی این کنیز را برای خدمت به دعوت الله تعالی با قیمتی معاوضه نمائی که را ضیت می سازد .

در انتظار او امر و ارشادات امام پیشوای من . . . » .

و برادرم بازگشت و موعد باز دید سریعی را در مرکز جوانان مسلمان برایم معین نمود ، مقدر

چنین بود که این ملاقات بهمین شکل (در مراکز جوانان مسلمان) صورت بگیرد و تو گوئی تصادفی است ، و من برای حضور خود در آنجا فاقد بهانه ای نبودم ، چه جهت ایراد بیانیه در صالون مراکز جوانان مسلمان «الشبان المسلمین» روانهٔ آنجا بودم ، و با استاذ بنا ملاقات نمودم و هنگامیکه به زینه بالا می شدیم برایش گفتم . بنام خدا ، من به تو برکار کردن بمنظور برپا شدن دولت اسلام بیعت می کنم ، و ارزان ترین چیزیکه درین راه پیشکش می نمایم ، خون من و سازمان زنان مسلمان است باهمهٔ شهرتش» و امام در جوابم گفت : «و من بیعت را پذیرفتم و سازمان زنان مسلمان برای فعلا بهمان صورت اولی خود می باشد» .

و از هم جدا شدیم و قرار گذاشتیم که واسطهٔ ارتباط ما منزل برادرم بوده باشد و اولین رسالتی که امام شهید مرا بدان مکلف ساخت میانجیگری بین «نحاس» و اخوان بود ، و رفعت مصطفی باشا النحاس در آنوقت به حکومت شرکت نداشت ، و نحاس ، مرحوم امین خلیل را برای عمل در جهت ازالهٔ سوء تفاهم تعیین نموده و امام شهید بآن راضی شده بود و من درین میان رشتهٔ اتصال بودم .

و درشبی از شب های فبروری ۱۹۴۹ امین خلیل بدیدنم آمد و گفت : «لازمست اجرا آت عاجلی گرفته شود که بنا از قاهره مسافرت نماید زیرا مجرمین برای کشتنش توطئه چینی می کنند .

و من وسیلهٔ برای ارتباط مستقیم با امام نیافتم زیرا برادرم زندانی شده بود ، و بنا برین کوشیدم شخصا با امام شهید ارتباط بگیرم ، و بهمین منظور روان بودم که در راه خبر ترورو انتقال امام به شفاخانه برایم رسید و بعد تر بسرعت اخبار متواتری از وضاحت و ضعش رسید و بالاخیره حلهٔ گلگون شهادت به بر نمود و بسوی پروردگارش با پیامبران و راستگویان و شهدا و نیکوکاران شتافت و ایشان بهترین دوستان اند .

و درد من بزرگ شد و خشم و غضب و تنفرم از مجرمین . باندازهٔ شدید و تند بود که سعی نکردم آنرا پوشیده، نگهدارم .

حکومت اتحاد احزاب برسر قدرت آمد و فرمان انحلال جماعت زنان مسلمان را صادر نمود و من در مقابل محکمهٔ که در عهد حکومت حسین سری باشا در سال ۱۹۵۰ م به اعادهٔ فعالیت های ما حکم صادر کرده بود ، اعتراض نمودم ، و وکیل مدافع در قضیه استاذ عبدالفتاح حسن «باشا» بود ، و حکومت حزب وفد آمد و اخوان المسلمین فعالیت های خود را از سر گرفتند و درینوقت به امام مرشد حسن الهضیبی «بعیت نموده بودند ، و دوست داشتم در روز اول افتتاح مرکز عمومی اخوان المسلمین به طریقهٔ غیر مستقیم انتساب و هوا خواهی خود را به دعوت شان اعلان نمایم تا باشد خداوند در مورد هر آنچه را اراده دارد ، حکم فرماید ، بناء قیمت بها ترین چیزی را که در جملهٔ اثاثیهٔ منزل خود به آن افتخار میکردم و آن عبارت بود از یک جوره فرش صالون عربی صدف کاری شده که به مرکز عمومی هدیه دادم ، تا با آن دفتر مرشد عام را فرش نمایند .

و امور با آرامش و اطمینان جریان یافت ، و شهید عبدالقادر عوده بدیدنم آمد و از هدیهٔ که تقدیم نموده بودم تشکر کرد و گفت :

«خوشبخت خواهم بود هنگامیکه زینب الغزالی الجبلی از اخوان المسلمین گردد .»

گفتم : «امیدوارم به خواست خداوند درین زمره باشم . « گفت : «الحمد لله چنین بوده است .»

و کار ها در آرامش و دوستی بین من و بسیاری از اعضای جمعیت اخوان به پیش میرفت تا اینکه حکومت کودتای نظامی به رهبری سرلشکر محمد نجیب بمیان آمد که وی چند روز قبل از کودتا با من به مصاحبت امیر عبدالله الفیصل و لیس سراج الدین ، و شیخ با قوری و برادرم علی الغزالی به مناسبت حضور امیر عبدالله الفیصل در مصر ، دیدن نموده بود ، و اخوان با رژیم کود تا تعاطف نشان دادند و همچنین زنان مسلمان تا مدتی که بعد ازان احساس نمودیم ، امور بشکلی که آرزو می کنیم ، جریان ندارد و این تغییر رژیم ، آن انقلابی نیست که انتظارش را داشتیم تا بر تارک مساعی و جهودی که توسط دست اندر کاران دعوت برای رهائی این کشور صورت میگرفت تاج عزت گذارد . ، و شروع به ارائه و نقل نظر خود به هر برادری از اعضای اخوان که ملاقاتش میکردم ، نمودم و زمانیکه حکومت کودتا مناصب وزارتی را بربعضی از اخوان عرضه نمود ، من در مجلهٔ زنان مسلمان نظر خود را در مورد واضح ساختم ، چه برای احدی از اخوان سزاوار نبود که حلف وفاداری برای حکومتی که به آنچه خدا وند فرو فرستاده است ، حکم نمی کند ، یاد نماید . . و هر کسی از ایشان که چنین کاری میکند باید از جماعت اخوان رانده شود و بر اخوان لازم است موقف خویش را در حالیکه مقاصد حکومت برملا شده است ، معین نمایند .

شهید عبدالقادر عوده بدیدنم آمد و از من خواست نوشتن درین موضوع را به تاخیر بیاندازم ، بناء در دو شماره چیزی ننوشتم ، ولی بعد ازان بار دیگر به نوشتن در موضوع شروع کردم که بار دوم شهید عبدالقادر عوده با من دیدن کرد و این بار از مرشد عام امری باخود مبنی بر عدم کتابت در موضوع داشت ، و من بیعت خود برای مرحوم

امام حسن البنا را بیاد آوردم ، و معتقد شدم که آن بیعت از بنابه هضیبی انتقال یافته و وفاداری به آن پا بر جاست ، و با این اعتقاد امر هضیبی را اطاعت نمودم :

و از آن تاریخ به بعد بیعتی که نموده بودم در همهٔ اقدام هایم حاکمیت می کند حتی آن کار های که خاص بمن می نماید مانند سفر برای اشتراک در کنفرانس صلح در ویانا که به آن اقدام نه نمودم تا از امام مرشد هضیبی اذن نگرفتم . . .

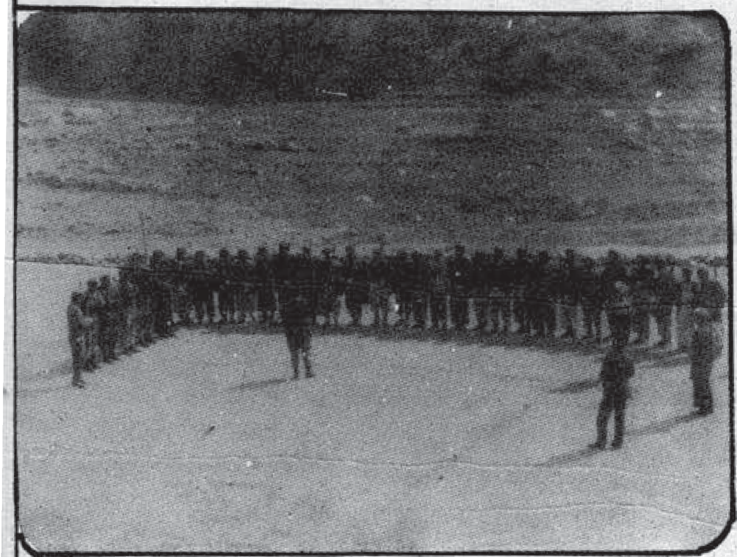

★★★

و نقاب بر افتاد

و روز ها گذشت و وقائع ١٩٥٤ و بدبختی ها و رسوائی های آن بوقوع پیوست که پرده را از چهرهٔ جمال عبدالناصر برداشت تا دشمنی و جنگ وی را با اسلام از طریق سرکوب رجال دعوت و رهبران نهضت اسلامی ، آشکار سازد ، و احکام اعدام نا جوانمردانه بر علیه رؤوس رهبریت اسلامی صادر شد از قبل شهید مستشار عبدالقادر عوده ، صاحب فضیلت ، عالم از هری پرهیزگاری که حکومت انگلیس در جنگ سال ١٩٠١ ده هزار جنیه جائزه برای کسی تعین نموده بود که وی را زنده یا مرده به حاکمان بریطانیا تحویل دهد ، و شیخ محمد فرغلی یعنی کسی که جسد مبارکش به استعمار انگلیس تحویل داده شد بدون اینکه خزانه بریطانیا جائزه تعیین شده را از دست بدهد ، و سائر شهدای کرام . .

حتی مجاهد بزرگ امام حسن الهضیبی که محکوم با عدام شد ، ولی حکم تطبیق نگردید چه وی ناگهان به خناق قلبی شدیدی دچار شد که در اثر آن به منزلش انتقال داده شد و داکتران نظریه دادند که وی ساعتی بیش زنده نخواهد ماند ، و درینجا بود که عبدالناصر به عفووی حکم صادر کرد بامید اینکه بامداد روز بعد خبر مرگش را در جرائد مطالعه نماید . اما خداوند مکروی را خنثی نمود ، و امام زنده ماند ، چه هر اجلی مقدر و نوشته شده است ، آری زنده ماند تا بعد ازان خدماتی برای مسلمانان انجام دهد و قیادت دعوت اسلامی را در تاریکترین روز هائی که دعوت شاهد آن بوده است ، بدوش گیرد ، و امام هضیبی در ان دوران سیاه تاریخ در دفاع از حق چنان نیرو مندی و سر سختی با وجود ابتلایش به چندین مرض ، نشان داد که جلاد ها را متحیر ساخت ، و بدان و اداشت شان که وی را بار دیگر به زندان عسکری بفرستند ، و شدید ترین و غیر انسانی ترین انواع تعذیب را بروی اعمال نمایند اما وی همچنان متمسک باقی ماند به حق و ثابت قدم در راه اصحاب دعوتها تا آنکه سر انجام عبدالناصر و دار و دسته اش را مشاهده نمود در حالیکه امام بزرگوار در راه دعوت ثابت قدم و بردارندهٔ بیرق حق و توحیدی که معتقد بود ، و اعتقادی که همهٔ وجودش و هستی و زندگیش

از «متین» ششکمانی

آرزوی شهید

من نیستم !
من نیستم همدوش تو
ای رهرو راه خدا
ای پیشتاز انقلاب
ای قهرمان ، ای شیر دل ، ای ضد طاغوتان دهر
آری : دگر من نیستم
افسوس : دیگر نیستم همدوش تو
همدوش تو در سنگرت ، در سنگر پر خون تو
من باتو اندر معرکه
در زیر آتشهای بم
در رو بروی تانکها
دیگر نمی آیم بجوش از غرش طیاره ها
و انجا که چون شیران مست
نازیدن است غریدن است
مردانه سربازیدن است
من نیستم !
من نیستم تا لحظهٔ
بینم که چون سر میزنی
از دشمن ناموس و دین
از روسیاهان زمان
از ارتش سرخ ، سیاه
وا نگاه که میلرزد بخود
از نعره ات از نعره ات از نعرهٔ تکبیر ها
از های و هوی شیر ها . . . .
نازم ترا ، نازم ترا
نازم هجوم آوردنت
برخصم یورش بردنت
گاهی فراز تانکها
مردانه وار بالیدنت
دردا که دیگر نیستم !!
همرزم تو
همدوش و همپیکار تو
در گرمی میدان جنگ
آنگا، که طوفانزا شود
از انفجار تانکها
زلزدن طیاره ها
از آتش خمپاره ها
از لاشه ی نیم تن
از مردهٔ منحوث ها ،
آن لحظه دیگر نیستم !!
من نیستم اما توئی . . .
در قلب این طوفانها

دحق اتل

زړه چې سرشارشي له حکمته ، نو انسان لټوي
له ځان نه وزي ، فدا کارشي ، پیوزلان لټوي
د نګو مانیو ، کتاروکې ایسارېږي کله
د بد به سیزي ، ابــراهیم غوندي «جهان» لټوي
په ناز و باز و کـــر شمو باندې هم نــه غولېږي
ویـاړلي «نسل» تــه د «پوهې» قـاصدان لټوي
غواړي چه وسوزي خو دا جهان روښان پاتې شي
ځواک ته تېنګار ، تېنګار ته مینه کې توان لټوي
د عقیدې د قربانیانو د کتـار پــه سرکې . . . .
سور چل به تود ساتي ملګروکې پیمان لټوي
لاره یې بریښې د وحدت د رڼ مشال پــه رڼا
رساګذار ، د نفاق سرته هر زمان لټوي
که‌سر په دارشي‌یاد ټانک ترسیني چیت یاوریتشي
ایماني هوډ که پرېږدي ؟ نوروکې ځان لټوي !!!
پاتې به نشي له میدانه ، نوسنګر ته به ځي
په سمه او غرا و بحراو برکې دښمنان لټوي
چې د فطرت ښې کې آب واخلي جوهر د مؤمن
خاما خاژواند بدلون ته کاږي ، لوی توپان لټوي
راز د هستي کې انقلاب لکه معمار د ژوندون
جوړوي هرځه په بدلون کې قهرمان لټوي
اتل د حق ، امیر د پوهې ، قوماندان د جهاد
دنیا و ډګرکې آزمـــوده پهلوانان لټوي
راځی مؤمنو ، فدا کارو ، مبارزو ورونو !
له «فروغګر» سره چه زړونوکې ایمان لټوي

در پای آتش خانها
در دامن ویرانه ها . . . . .

تا لحظهٔ تا طرفهٔ ، تا چشم برهم کردنی
می بود می ایکاش منهم بود می
تا باز از آن ساقیان . . . .
از آن شراب جاودان . ، .
«پیمانهٔ آب حیات . . .»
یک قطرهٔ ، یک جرعهٔ ، نوشید می
نوشید می
اینست عمر جاودان ـ اینجاست عیش کامران
همدوش من ای قهرمان
خواهی درین جا جاودان
خواهی در آنجا جاودان

آمیخته بود ، و متمسک به عزیمت باقی ماند و در وجودش ضعف و سستی در راه خدمت به دین الله راه نیافت و اخذ به رخصت را که در خانه اش بنشیند و در دل اجرا آت حکومت الحاد راتقبیح نماید چنانچه عده، از علماء بدان (اخذبه عزیمت به طوری که ذکر شد) فتوی میدهند و عمل می کنند ، رد نمود .

بلکه لازم میدانم آن موقف جوانمردانه و دلیرانه وی را یاد آوری کنم که چون عده از کسانیکه مدت زیادی تعذیب شدند و اندک سستی در وجود شان راه یافت ، خواستند به عمل رخصت توصل جویند و برای طاغوت و به تأیید وی چیزی بنویسند و از وی التماس بخشایش نمایند ، از امام حسن الهضیبی خواهش کردند برای ایشان در این کار اجازه دهد ، وی در جواب مقولهٔ مشهور خود را گفت که :

«من احدی را بر اخذ به عزیمت و ایستادگی با ما مجبور نمی سازم ، ولی من برای شما خاطر نشان می سازم که : دعوت ها حتی روزی هم به دوش کسانی تکیه نزده اند که اخذ به رخصت شعار شان بوده است» .

این سخن را در حالی گفت که وی پیر مرد بزرگ هشتاد ساله بود ، و در زندان مزرعه طرة تاز مانی باقی ماند که بعد از هلاکت جمال عبدالناصر در ضمن آخرین گروهی که از زندان رها شدند ، آزاد گردید . .

و ما را باز گشت دیگریست به تفاصیل حوادث سال ١٩٦٥ .

ادامه دارد

داسلامي بلني پیل

د حالاتو مقابله

په دې دوره کې چې د قرآن کریم سورتونه پرې نازل شول په هغو کې د حالاتو د مقابلې لپاره پرلپسې لارښوونه کیده او د مخالفینو اعتراضونوته مناسب او معقول ځوابونه هم ورکول کېدل مثلاً د قلم سورة کې ده محمد ﷺ د ډاډېینې لپاره وویل شول : (پرتاد الله(ج) لوی کرم دی . ته لیونی نه یې . پر تا د هغه ډېره لورېینه ده . ژربه څرګنده شي چې په کوم یوه کې عقل نشته . ستارب ته ډېرښه معلوم دی چې څوک ګمراه شوی دی . څوک چې دا دعوت دروغ ګڼي د هغوی وینا هیڅکله مه منه . هغوی خود اغواړي که چیری ته دخپل تحریک او دعوت کار کې لږه سستي هم وکړې نو هغوی به هم سست شي مګر دا ستاکارنه دی چې ته د هغو خلکو دغوښتنې پیروی وکړې . څه چې وړاندې کوی د نه منلو معامله یې ماته پرېږده . هغه به ژرترژره معلوم شي چې دوی ته کوم مهلت ورکول کیږي . د هغوی مطلب څه دی ، ته هغوی ته ووایه چې ایازه له تاسې څخه څه غواړم ؟ یاد خپلې ګټې لپاره تاسې څخه څه غواړم ؟ یا زما د خبرو پرخلاف تاسې سره کوم دلیل شته ؟ څرګنده ده چې داسې خبره نه ده . په دې سبب په خپل بشپړ خپلواک طبیعت سره خپل کار ټینګ کړه . له خپلو ملګرو سره په نهایت صبر د هغو حالاتو مقابله کوه . حالات به په خپل وخت سره بدلیږي .

دا خو یوه نمونه ده په دې ډول ویناوې ډېرې نازلیدلې چې په هغو کې په ښکاره وویل شول چې د حق داعي نه لیونی دی نه کاهن ، نه شاعر دی نه کوډګر . د کاهنانو ، شاعرانو او کوډګرو خصوصیات سخ ته کېږ دی او و ګوری چې د حق د داعي په هکله څه راز خبرې شویدی . هغه کلام چې محمد (ﷺ) یې وړاندې کوی هغه اخلاق د هغه له هرکار څخه څرګندیږي او ستاسې په منځ کې چې هغه (ص) کوم ژوند تیروی ـ ښه نو د شاعرانو ، کاهنانو او کوډګرو له خبرو سره دهغه څه نسبت !

بلنې خواته د خلکو کو پاملونه :

د مکې او سیدونکو چې د دغسې غلطو خبرو د مشهور ولو او د خلکو د مخنیوي لپاره څومره کوښښ وکړ هومره زیات خلک دې ته لیوال شول ترڅو پخپله و ګوري چې دغه صاحب (ﷺ) څه وائی . څنګه چې عرب به له نورو علاقو څخه د حج په وخت کې او یا نورو وختونو کې مکې ته را تلل له هغوی څخه چې څومره کسان په پټه د محمد (ﷺ) خدمت ته حاضر یدلای شول له راتلو سره سم به یې چې د هغه کریمانه اخلاقو ته کتل او الهي ایتونه به یې واوریدل نو دزړه دنیا به ئې بدله شوه او ډیرژر به خپلو علاقو ته ولاړل او

د اسلامی بلنی په خپرولو به ئی پیل وکړ .

کله چی دغه خبری به په نوروښارونوکی خپریدلی نو صرف د هغه د حال د څرګندونی لپاره به له لیری لیری علاقو څخه را تلل . پدی ډول واقعاتو کی د حضرت ابوذر (رض) واقعه یوه ښه بیلګه ده . د غفار قبیله هغی لاره کی آباده وه چی قریش به پری د شام د سوداګری لپاره تلل کله چی د لته هغه خبر را ورسید نو د حضرت ابو ذر رضی الله عنه په زړه کی هم د لیدنی کتنی شوق او و لوله پیدا شوه لومړی ئی خپل ورور (انیس) مکی ته ولیږه چی ورشه و ګوره هغه شخص چی د نبوت دعوه کوی ایا د هغه تعلیم څه شی دی ؟ انیس مکی ته ورغی . د محمد ﷺ په باره کی ئی معلومات ترلاسه کړل کله چی بیرته راغی نو خپل وروړته ئی وویل چی هغه شخص د پوره اخلاقو څښتن دی د ښو اخلاقو ښوونه کوی او د یوه خدای (ج) لوری ته خلک را بولی هغه څه چی وائی له شاعری سره بیخی توپیر لری .

په دی لنډو خبرو د ابو ذر رضی الله عنه تسل و نشو او خپله د سفر لپاره اماده شو . کله چی مکی ته ورسید د ویری له کبله ئی د محمد ﷺ د نا مه پوری پوښتنه هم و نشوای کولای . په حرم کی ئی حضرت علی رضی‌الله عنه وکتل‌تر د ری ورځو پوری همالته میلمه پاتی شو ترڅو چی د اهمت ئی وکړ او د خپل سفر غرض ئی هغه ته بیان کړ په دی توګه د حضرت علی رضی الله عنه له خدمت نه هغه فیض و موند وروسته له دی حضرت ابو ذر همالته اسلام و مانه . محمد ﷺ هغه ته د الارښوونه وکړه چی اوس نو بیرته خپلی قبیلی ته لاړشه ! خود خالص توحید کوم نوی او تازه اثر چی د ده زړه ته را پریوتی ؤ ـ ټول مصلحتونه او خوفونه ئی له زړه لری شوی وو . له راتلو سره سم یی په حرم کی چیغه کړه :

«اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله»

د دی خبری‌له اورولو سره سم له څلورو خواوو نه خلکو را وځغاستل او هغه ئی تر وهلو لاندی و نیو خوخیر پیښ شو چی په همدی وخت کی حضرت عباس رضی الله عنه راغی او دی خلکوته ئی وویل چی دی د غفار د قبیلی سړی دی او ستاسی تجارتی لار د همدی قبیلی تر څنګ تیره شویده که چیری هغه ستاسی لار باندی بندیز و لګوی نو تاسی به څه‌کوی . خلکو چی دا خبره وا وریدله نو هغه ئی خوشی کړ .

حضرت ابو ذر چی‌کله خپلی‌قبیلی ته ورسید، لاړ؛ خلکوته ئی اسلامی دعوت ورکاوه نږدی نیمه قبیله ئی په همدی وخت کی مسلمانه شوه . د غفار د قبیلی ترڅنګ د اسلم قبیله پرته وه ـ د هغی له اثره دی هم اسلامی بلنه و منله لنډه دا چی پرلپسی اسلامی بلنه پیل شوه . دی خبرو مخالفینو ته د سخت اذیت او کړاؤ بنسټ جوړ اوه . په دی وخت کی یو شمیر خلکو داړ تیاله کبله ابو طالب ته شکایت وړاندی کړ په دی وفد کی د قریشو ټولو مشرانو ګډون کړی ؤ د وی ابو طالب ته وویل چی : ستا وراره زمونږ د خدایانو غندنه کوی . زمونږ پلرونه او نیکونه ګمراه بولی او مونږ ټولو ته بی لاری او احمق وائی نوله دی کبله یاخوته له دی منځه ووځه ـ بیا به مونږ د هغه و روستی چاره کوو او یا د اچی ته هغه پوه کړه . ابو طالب چی فکر و کاوه پوه شو چی حالت ډیر نازک شوی دی او یوازی به ترڅو پوری د ټولو قریشو مقابله کوم نو محمد ﷺ ته ئی وویل : «ګرانه وراره ! پرمابابا ندی دو مره بارمه ږده چی زه ئی او چتولی نشم» کله چی محمد ﷺ و لیدل چی د ابو طالب همتی هم ښوییږی نو په پوره ډاډینه ئی هغه ته وویل: «په

خدای سوګند دی که دا خلک زما په یوه لاس کی لمر او بل لاس کی سپوږمی کیږدی هله به هم له خپلی د ندی نه و نه ګرزم . خدای به زما دا کار سرته رسوی یا به زه خپله په دی کار باندی قربان شم» . کله چی ابو طالب د هغه دا پخه اراده او همتنا که فیصله وا وریده له نوده هم د همت ملاوتړله او هغه ته ئی وویل: «ځه ! هیڅوک ستا ویښته ته هم کاږه نشی کتلای» .

د مخالفینو له خواسوغاتونه ورالدی کول :

په دی توګه کله چی قریش له د پخوانه هم بی هیلی شول نو د و روستی چاری اپاره ئی دا فیصله وکړه که چیری دغه تحریک په سختی سره له منځه نه وړل کیږی په نرمی دی له منځه یووړل شی . له دی کبله ئی عتبه بن ربیعه محمد ﷺ ته وایږه کله چی هغه ته ورغی ـ ورته ئی وویل :

«محمده ! اخبر ځرګنده کړه ـ ته څه غواړی . ایا د مکی و اکمنی غواړی . په کومه لویه کورنی کی وا ده کول غواړی او که زیاته شتمنی غواړی . مونږ دا ټول څه تا ته برابر و لای شو ته نو ولی د اسی کارونه کوی موږ په دی خوښ یو چی را ټلونکی کی مکه ستاسی تر و اکمنی لاندی شی او یا نور هر څه غواړی هغه به و شی خوته له خپل دغه دعوت نه لاس و اخله» .

بیوزلو مخالفینو همد و مره فکر کولای شو د هغوی ذهنونو ته دا خبره نه را تله چی کوم تحریک چلیږی یا کوم دعوت را ولاړیږی د هغه ترشاه دی کوم ما دی غرض نه وی د هغوی ذهن دا فکر هم نشوای کولای چی کوم کار به د خدای(ج) د خوشحالی او یوازی د هغه د اطاعت اپاره هم کیدای شی هغوی خو صرف په همدی پوهیدل چی سر او مال ښندل دحکومت اوشتمنی لپاره اګولی شی، هغوی په دی نه پوهیدل چی د اخرت او تلپاتی (دائمی) ژوند د بری لپاره هم خلک دا پیرل او پلورل کوی . په دی توګه عتبه بن ربیعه پوره متیقن ؤ چی غوښتنه به ئی اورمرو منل شوی وی خو محمد ﷺ د هغه په ځواب کی د پاک قرآن دا څو آیته تلاوت کړل چی په هغو کی ئی د توحید بلنه او د خپل رسالت وضاحت کړی ؤ .

عتبه چی دا خبری وا رویدلی بیرته راغی او دو مره اغیزه ئی پری کړی وه چی ځنګه ئی د قریشو سردارانو ته خپل رپوټ وراندی کړ نوویی ویل : «محمد چی څه وائی هغه شاعری نه ده ـ نور څه دی زما رایه داده چی تاسی هغه پر خپل حال پریږ دی که چیری بریالی شونو پر ټولو عربو به غالب او ستاسی عزت هم پکی دی او که چیری غالب نه شونو عرب به یی پخپله له منځه یوسی» . خو قریشو دغه خبره و نه منله .

اوس نو د وی ته یوازی یوه چاره پاتی وه چی هر باطل ئی پدی مرحله کی د حق پر خلاف غوره کوی « په پوره تشدد او زور سره د حق اواز د چپولو کوښښ» پدی وخت کی قریشو هم دا فیصله وکړه چی مسلمانانو باندی دی دو مره سختی را شی چی هغوی په تنګ او د خپلی فیصلی ماتولوته اړشی. په دی ډول به چی چیرته د وی ته موقع په لاس ورغله نو مسلمانان به ئی ځورول او اذیت به ئی ورکا وه .

نور بیا

مسلمان وکړی د خدای کړی نه پرته دبل هیچا دغلامی کړی دمرګ په بدله هم نه شی منلی

د تیرو گنو په لړکی

دافغانستان مسلمان ملّت جهاد ته یوه کتنه

(یوری ایوانو و یچ واشنیک) ۱۹ کلن روسی عسکر چی مجاهدینو د کابل د سنګ نوشتی په سیمه کی ژوندی نیولی په خپلو اظهاراتو کښ ویلی دی : «زه له یوه (۳۰) کسیز ګروپ سره افغانستان ته راوستل شوی وم او د (۲۶ . ۳۶) نمبر نظامی واحد کی مې د میخا نیک په توګه د بیسیم سخا بری په برخه کی وظیفه اجراکوله ـ او هغه وخت د مجاهدینو له خوا ونیول شوم کله چی زما د سپرلی ټانګ د مجاهدینو له خوا د راکټ د ډزو هدف وګرځید ـ ما له ټانګ څخه و د انګل ټانګ ویجاړشو ، نور ټانګونه او نقلیه وسیلی هم څه وتښتیدلی او څه ویجاړی شوی او لږ څه و روسته ره مجاهدینو په لاس کیوتم .»

هغه دا هم ویلی دی : «چی په روسیه کی دا آوازه خپره وه چی په افغانستان کی له خلوینبتو زرونه زیات روسی عسکر وژل شویدی» هغه زیاته کړیده : «زموږ له ګروپ نه یوه هم دانه غوښتل چی افغانستان ته ولاړشي ځکه د روسی عسکرو په زعم افغانستان ته تلل د ځان په هکله یو ډول خودکشي تلقی کیږی» (د امریکا غږ راډیو ۲-۱۰-۱۳۶۲) .

د روسیي په دننه کی د افغانستان د جهاد په ارتباط په تیره بیاد مرکزی آسیاپه سیموکی اسلامی جذبات را پاریدلی اوتر ایر ولاندی سبر مخی بیا تازه شویدی ـ او ورځ په ورځ په هغو سیمو کی اسلامی تمایلات پیا وړی کیږی . پدی ورستیو ورځو کی په ځینو برخو کی د خلکو ورو ورو ډلو د دغه راز احساساتو څرګندونه کړی او اسلامی شعارونه یی ورکړیدی .

د کرملین واکداران هم لدغه ناحیی څخه په زیاته اندیښنه کی دی ـ د هغوی دغه اندیښنه د پراو دا ورځپانی په ځینوګڼو کی هم منعکسه شویده او د نړی خبری منابعو او آژانسونو هم پدغه تبصری ورانـدی کړیدی . (بی بی سی راډیو په ۵-۷-۱۳۶۲) نیټه په افغانستان باندی د روسانو د نظامی تیری په هکله په روسیه کی د عامه ناراضی

نښتې نښانې چې له پخوانه څرګندې شوې وې اوس سرته راوتلې او زياتې شويدي او په ځينو سيمو کې پدې باره کې ځينې شبنامې او اعلاميې هم خپرې شويدي چې په هغو کې د دغه تيرې غندنه ، او له افغانستان څخه د روسي عسکرو دوتلو غوښتنه شويده . دغه شبنامې او اعلامبې په مسکو ، لېننگراد، تا شکند ، سمرقند او د مرکزي آسيا په نورو برخو کې خپرې شويدي . (بي بي سي راډيو ۷-۱۱-۱۳۶۲) نيټه .

لدې سره جوخت د افغانستان په دننه کې هم د عسکري قطعاتو لـه منځـه د روس عسکرو د وتلو په باب پوسترونه او اعلاميې خپرې شويدي او د دولتي اماکنو په دروازو او ديوالونو ځړول شويدي .

پدغه اعلاميو او پوسترونو کې چې د کند هار په دولتي هوټل (کامديش هوټل) دښار په مرکزي پوستخانه ، د شکار پور په دروازه او داسې نورو دولتي اماکنو باندې ځړول شوي ؤ له افغانستان څخه د روسي عسکرو د وتلو او د کارمل حکومت د زرترژره استعفى غوښتنه شويده . که څه هم دا اقدام خبري منابعو او ديپلوماتانـو د دولت په دستگاه کې د خلق کوند د غړواله خوا بللی دی خو په هر صورت دغه اشتهارات د روسيې په دننه کې د هغو اشتهاراتو سره چې د مخه يې يا دونه وشوه پوره ورته والی لري او دغه ډول پيښې بې ارتباطه نشي کتلی.

همدارنگه ځينو هغـو روسي منصبـدارالوچې په افغانستان کې يې د مجاهدينو په خلاف عملياتو کې گډون کړی ، د دغه جگړې ځينې ترخې خاطرې يې ليکلې چې په روسي خپرونو کې چاپ شوې هم دي ـ پدغه ليکنو کې په افغانستان کې د جنگ د سختو حالاتو يادونه شويده ـ او بيا له دغه ليکنو څخه ځينې په پښتو يا دري ژبه ترجمه شوې او د کارمل حکومت په ځينو اخبارونو کې چاپ شويدي ـ

د حقيقت سر باز ورځپاڼې د ۲۵-۳-۱۳۶۲ نيټې په گڼه کې د ثورن (۱-سپلتا و سکې) يوه ليکنه ترجمه شويده چې ځينې مطالب يې دلته رانقلوو .

(په کبر ليچي کې دوروستي ځل لپاره سر تيرې (ولاديمير ميدنيکوف) د لا پاتې پيچومي لارې ته وکتل ـ لارسخ په ځوروه ـ له ده نه مخکې موټرته نژدې شو ، که کوري پـه هغه کې وور ضابـط (ولانتين او پچکين) ؤ چې په خـواشيـنې سـره يې ووېل : معلوميږي چې کتار به تر ډيره همدلته پاتې شي . د ولاديمير ميدنيکوف دا يو ويشتم ځل و چې په کتار کې يې تگ کاوه ، لارې ته يې وکتل که کوري ښوښيي د مخه دښمن حمله کړې او ډيرې نقليه وسيلې يې سوځولې دي. موټر له کتار سره يوځای د سالنگ په لور روان ؤ کابينې ډنډه پنج واخيست او د موټر د شاتير ته يې کيښود ـ د څو دقيقو وروسته هغوی و پوهيدل چې دلته به تره ډيره وخته و دريږي ځکه لاربنده وه. . . لږڅه وروسته دټرو له منځه چيغې پورته شوې ، ميدنيکوف په ريږديدو شو ، خپل ماشيندار ته يې لاس کړ او. . .)».

د ژوړ نالستانو نړيوالی اتحاد يې په يوه اعلاميه کې څرگنده کړيده چې (روسان کولی شي افغانستان وران کالـدي خـو هغـه نيـولی نشـي ـ ځـکه پـه افغانستان پنځهٔ کان مقاومت داهر څه ثابت کړل» .

نن کردو نړيوالو دا منلې ده او د سر پـه سترگوي وليده چې د افغالستان تش لاسو مجاهدينو په اصطلاح د لويو قدرتونو د وحشي او خونړی قدرت (روسيې) د وحشت او بربريت خوله ورماته کړه هغه خوله چې دلړې دليولو لپاره يې خلاصه

کړی وه .

د افغانستان مجاهدینو د دغه پیاوړی مقاومت او جهاد په توسه د نړی په ګوټ ګوټ کی د آزادی ولولی را و پاریدلی او د استعمار خلاف مقاومتونه او غورځنګونه پیل شول .

د ۱۹۸۳ دکال د مارچ په (۲۱) نیټه د کالفورنیا د ایالت مشهور دانشمند او د کانګرس غړی(دسترډان) د افغانستان په باب خپله بیانیه پدغه دریو کلمو پای ته ورسوله : الله اکبر - الله اکبر - ژوندی دی وی افغانستان .

داد مجاهدینو برکت دی او ځواک دی چی د دوی د خولی شعار (الله اکبر) د غربی استعماری ځالی په د ننه کی زمزمه کیږی .

د افغانستان د مسلمان ولس مقاومت ګرده نړی وخوځوله داسی چی له ایری لیری ګوټونو څخه حتی غیر اسلامی قوتونو نه هم د مجاهدینو د اسلامی شعارونو انګاری او ریدل کیږی .

او ولی به داسی نه وی : دغه ولس په تش لاس د نړی ډیر وحشی او ډیر خونړی قدرت به ګونډه و کړ - هغه وحشی قدرت چی په اصطلاح نور ستر ستر قدرتونه یی د مقابلی څخه ویریدل - او د یوه داسی نړی خور قدرت په مخه کی د فولادی دیوال په څیر و دریده چی ګردی نړی ته یی کومی و از کړی ؤ ، او هر آزاد هیواد ته یی داړی خرپولی .

که څه هم موږ پوهیږو چی غرب د مجاهدینو دغه لفظی تائیداو ستاینه هم له ښه زړه څخه نه کوی ، خودا که هر څه وی زموږ د مسلمان ملت په عظمت او اتلوالی د هغوی څرګند اعتراف ګڼلی شی نن نړیوالو د افغانستان مجاهدین د آزادی دلاری د مشعلدارانو په توګه منلی او هغوی وایی چی : افغان مجاهدین د ټولی نړی د آزادی لپاره جنګیږی ، دا جګړه د استعمار خلاف د آزادی هغه بر حقه جګړه . بولی چی ګرده نړی به یی د احسان مرهونه وی . او دغه مقاومت او جهاد یی د آزادی په لارکی د پا څون د الهام د منبع په توګه معرفی کوی .

«لوربیا»

نویسنده : محمد توفیق برکات

مترجم : ف «فاضل»

تحقیق

نمایشنامهٔ اسلامی

«چندی بعد خالد داخل میشود ، آثار خواب در چشهایش پید است ، دنبالش پاسبان نیز می رسد ، سلام میدهد و خارج میشود .»

باز پرس : خوش آمدی ، بفرمائید بنشینید .

«خالد بالای چوکی ای می نشیند که قبلاً دو تن از همفکرانش نشسته بودند ، و چوکی را ترک گفتند بدون اینکه حرفی بزنند و اعتراف بکنند» .

باز پرس : آرزو مندم که شب گذشته به آرامی سپری شده باشد .

خالد : آرامی با سردی وگر سنگی و دهشت !

باز پرس : بزودی آنچه که شما را رنج میدهد پس از تکمیل اجرا آت مربوط به آرامش هم میهنان در صورت همکاری شما پایان خواهد یافت . و خواهش میکنم که عذر ما را بپذیرید ، ما بکسی دشمنی شخصی نداریم .

خالد : از معامله تان باما برمی آید که ما را خیلی خطرناک فکر می کنید .

باز پرس : نه ، نه ، در مورد تنبلی شده بهر ترتیب شما برادران ماهستید ، و آرزو دارم همگی بعد ازین ملاقات مختصر ، آزاد شوید . بایک پیاله چای چه حال داری ؟

«بدون اینکه جوابی بشنود دستش را دراز می کند و دکمه زنگ را فشار میدهد ، پاسبان داخل میشود و سلام میدهد» .

باز پرس : یک پیاله چای خیلی کیف کن ، و تیره بیار که مولانا ها چای تیره را خوش دارند .

پاسبان : اطاعت میشود . «سلام میدهد و خارج میشود» .

باز پرس : من خیلی خوشحالم از اینکه رفقایت همه خیلی هوشیار و مؤدب اند وهمه بامن معامله خیلی خوبی نمودند به استثنای زاهد که در موردش برای تو چیزی خواهم گفت ، ماهم در مقابل بخاطر اینکه در اعطای معلومات ضروری بما بخل نورزیده اند ، آنها را رها خواهیم نمود ، تنها بعضی از اجرا آت شکلی باقی است ، امکان دارد فردا آزاد شوند و آرزو مندم که توهم مانند آنها رفتار عاقلانه داشته باشی و با آنهاییکجا آزاد شوی .

«خود را راست میکند . پایپش را روشن نموده و به خالد ژرف می نگرد ، تا آثار حرفهایش را در چهره خالد در یابد و سپس ادامه میدهد» :

باز پرس : پیش آمد ماموران امنیتی باشما در

اطاق هاشم چگونه بود ؟

خالد : بصراحت باید بگویم ، پیش آمد خیلی خشمانه نمودند .

باز پرس : بهتر است آنها را ببخشید ، آنها هدفی جز خدمت خلق ندارند ، و من برایشان دستور داده بودم که بسیار به نرمی رفتار کنند ، شاید دستور برایشان نرسیده باشد . بهر حال از طرف او شان معذرت میخواهم .

خالد : لطف میکنید .

باز پرس : در مورد زاهد چه نظر داری ؟

خالد : جوا نیست دارای اخلاق عالی‌واندیشه بلند .

باز پرس : طبعاً از ظاهرش حرف می زنی .

خالد : طبعیی است ، غیب را خدا می داند ، اما معتقدم که او در پنهان جوان خوبی است .

باز پرس : چه نظر داری اگر حقیقتش مخالف همه برتری های که تو ازاو میدانی باشد ؟

خالد : احتمال دارد اما احتمال خیلی دور .

باز پرس : آنچه که توآن را دور میدانی واقعیت دارد .

خالد : یعنی چه ؟

باز پرس : ما دلائل قاطعی داریم که او انحراف اخلاق داشته و از انجام کار های مخالف ادب و اخلاق با کی ندارد .

خالد : حتماً شماسیان او و برادر بزرگش در اشتبهاء شده اید ، زیرا برادر بزرگش ناگلو غرق در گمراهی است .

باز پرس : مقصود ماخود زاهد است ، ما برادرش را بهتر از شما می شناسیم زیرا او ضاع جامعه و محیط نسبت بما مثل رخ آئینه واضح و آشکار است .

خالد : ممکن اطلاعات در و غینی در اختیار شما قرارداده باشند .

باز پرس : ما سورین خود را به راستی و امانت داری آموزش و عادت میدهیم .

خالد : آیا امکان ندارد مخالف این فورسول کار شود .

باز پرس : فورمول ها تغیر نمی کنند .

خالد : عجیب است .

(چشمان باز پرس از خوشی برق می زند و خنده بر لبانش نقش می بندد اما بزودی خود را جدی می گیرد) .

باز پرس : نوجوان پاکدل و خوش طینتی هستی ، ورنه ابداً فریبش را نمی خوردی و در دامش گیر نمی ماندی .

خالد : او نمونه و سمبول اخلاق فاضله بود . و همه خوبی ها در وجودش خلاصه می شد .

باز پرس : نه او تظاهر می کرد .

خالد : آن همه راستکاری ایکه درکار هایش پیدا بود ، برچسپ هر نوع ظاهر فریبی و اما گوژی را از او نفی می کرد .

باز پرس : بهتر است بگوئی او در نقش مرد صالح و پارسائی کار می کرد اما خود انسان رسوائی بیش نبود .

خالد : آیا می توانم بعضی ازان رسوائی هایش را بدانم ؟

باز پرس : حتماً جرم بدون دلیل ثابت نمی شود ، ما گوشهٔ از دلایلیکه به دوستانت نیز تقدیم داشتیم ، برایت تقدیم خواهید کرد ، مشروط اینکه ، راز میان ما و شما باشد ، زیرا ما نمی خواهیم او رسوای همه شود ، بلکه هدف این است که فریب خوردگان به کنه او پی برند .

خالد : (با پریشان خاطری و اضطراب) آه ! باور کردنی نیست .

باز پرس : ما خواهان آنیم که راز کسی را به کسی افشانکنیم ، چه خداوند امر به پنهان داشتن راز ها نموده است(!) ، اما چه کنیم ضرورت است ....

(باز پرس که از پیروزی نقشه اش خیلی خوشحالی بنظر می رسد ، (که زنگ را فشار می دهد ، پاسبان داخل میشود و سلام میدهد) .

باز پرس : چای چرا نا وقت شد ؟

پاسبان : عفو میخواهم ، یک لحظه بعد چای آماده می شود .

باز پرس : قبل از چای یک گیلاس شربت لیمو بیاور .

پاسبان : اطاعت میشود .

(سلام میدهد برون می شود و یک گیلاس شربت لیمو آورد .

باز پرس : به آقای خالد بده .

(پاسبان گیلاس لیمو را به خالد میدهد ، خالد گیلاس را می گیرد و در آن حالت هیجانی یکبار آنرا سر می کشد) .

خالد : (گوئی با خود حرف می زند) آیا امکان دارد آنچه را که شنیدم صحیح باشد . چطور امکان دارد آن مرد پارسا و صالح ، فاسق از آب در آید ؟ قصورش مشکل است ، بلی حتی تصورش . . .

باز پرس : آقای خالد میان ظاهر انسان و حقیقتش خیلی فرق است .

خالد : اما این خیلی شگفت آور است . آرزو مندم مرا از بعضی این رسوائی ها مطلع سازی.

باز پرس : ما فوتوئی از دوست پارسا و متقیت داریم که در یکی از کاباره ها عکس برداری شده .

خالد : قابل تصدیق نیست .

باز پرس : وهم چنان ما فوتوی دیگری اورا در یک محفل شب نشینی یک کاباره دیگر ، در اختیار داریم که دختر خو شکلی را در آغوش دارد .

خالد : کاریکه باور نمی شود و به عقل راست نمی آید .

باز پرس : باور نمی شد در صورتیکه اسناد نمی بود ، ما همیش اورا چون سایه تعقب می کردیم و می دانستیم هیچ فلم محرک و جنسی ای نبود که او نبیند .

خالد : او ما را از داخل شدن به تالار سینما

منع می کرد . اگرچه در فلم حتی زن هم نمی بود .

باز پرس : ممکن معتقد بوده باشد که خداوند آنچه را بر شما حرام داشته به او حرام نکرده باشد (و خنده بلندی سر میدهد) .

(دکمه زنگ را فشار میدهد ، پاسبان با پطوسی که در آن یک پیاله چای است داخل میشود) .

پاسبان : چای آماده است از دیر شدنش معذرت میخواهم ، دیگر چه امر است ؟

باز پرس : (در حالیکه چشمک معنی داری به [illegible]) دوسیه نمبر هفت را از الماری نمبر «۱۰۳» [illegible]

پاسبان : اطاعت می شود (سلام میدهد و خارج می گردد) .

باز پرس : بعد از چند لحظه فوتو های دوستت را که جوانب و گوشه های از زندگی اورا تمثیل می کند ، خواهی دید ، اما قبل از اینکه ، فوتو ها را بیارد ، بهتر است به چند سؤالم پاسخ بدهی ، رجامندم که پاسخها دقیق باشد . ما از سازمان شما همه چیز را میدانیم و فقط از تو راستی میخواهم ، از کدام تاریخ به این طرف به عضویت سازمان در آمده ای .

خالد : (در حالیکه فکر می کند جانب مقابل همه چیز را میداند) بیش از یکسال .

باز پرس : (به بسیار خوشحالی) کی تو را جذب کرد ؟

خالد : (با عصبانیت) زاهد .

باز پرس : زاهد ، ها ها ها ! بناء او رئیس هسته شما است .

خالد : طبعاً ، او دانشمند ترین ما ، و ظاهراً متقی ترین ما بود و هم چنان سابقه سازمانی اش از ما نیز بیشتر است .

باز پرس : از اعضای سازمان غیر از دوستانت دیگر چه کسانی را می شناسی ؟

خالد : کسی دیگری را نمی شناسم ، و بر ایمان اجازه نیست تا با دیگران معرفت حاصل نمائیم .

باز پرس : رجامندم به راستکاری ات ادامه داده ، غیر اینها کسانی دیگری را که نیز می شناسی یاد آوری کنی .

خالد : گفتم جز آنها (زاهد ، مهدی و هاشم) کسی دیگری را نمی شناسم .

باز پرس : در اجتماعات خود چه می کردید؟

خالد : (بخشونت) پاسبان بیش از حد لزوم تاخیر کرد . و من بخاطر دیدن فوتو ها سوختم .

باز پرس : لحظاتی بعد خواهد آمد .

خالد : منتظر می باشم ، سپس هر سؤالی که داری جواب خواهم گفت ، چه فعلاً خیلی پریشان حواس هستم .

باز پرس : بیچاره ، قابل ترحم است رهبرش فریبش داده ، به حرفهایت ادامه بده .

خالد : آرزو مندم تا آمدن فوتو ها صبر کن .

باز پرس : اینقدر عجله بخاطر دیدن فوتو ها چرا ؟ حتماً آینها را خواهی دید ، و بیکار نشستن بخاطر انتظار فوتو ها چه معنی دارد ؟

خالد : چرا تأخیر شد ؟ من منتظر فوتو ها خواهم بود .

باز پرس : حتماً می آورد ، به این سوال جواب بده که : در اجتماعات خود چه می کردید ؟

خالد : کمی باید انتظار بکشیم .

«باز پرس تغییری در جلسه می آورد ، چهره اش دگرگون می شود و با خالد از در شدت پیش می آید» .

باز پرس : وقتم را بخاطر انتظار فوتو ها ضایع نکن .

«خالد سکوت می کند و احساس می نماید که در مورد خدعه و فریبی درکار است» .

باز پرس : حرف نمی زنی ؟ «بر می خیزد وسیلی محکمی نثار خالد میکند ، که خالد سر گیچه شده و به زمین می افتد» سگ ! بحرفهایت ادامه ده .

خالد : «که کاملاً به نیرنگ پی برده» آه ! بناء فوتوئی نیست .

«به صدای آهسته گریه سر میدهد» .

باز پرس : حرف بزن .

خالد : «به حالت تأسف سرش را می جنباند» بمن دروغ گفتی و مرا فریفتی .

باز پرس : گنگ شو ، پست ! بزودی جزای کسی را که با مردان امنیتی بالا روی و بلند پروازی نموده و از پاسخ به پرسشهایشان امتناع می ورزد ، خواهی دید .

خالد : بناء زاهد هم چنان که بوده است ، او نه منحرف است و نه هم فاسق . آه ! برادر عزیز ! ندانسته چه کردم . . . .

باز پرس : با حرفهایت ورقه اعدامش را امضا نمودی و سرتار را بدست ما دادی .

خالد : زاهد بیش از حدی که تصور می کنی شجاع و دلاور است .

باز پرس : شجاعت در برابر وسائل و آلات ما زانوی تسلیم می زند ، به موضوع اصلی خود بر می گردیم .

خالد : کدام موضوع ؟

باز پرس : راجع به اجتماعاتتان .

خالد : ابداً لب به سخن نخواهم کشود .

باز پرس : روشنائی را نخواهی دید .

خالد : در صورتیکه لب باز کنم و حرف زنم ، بعد ازین لحظه روشنائی را نخواهم دید .

باز پرس : اگر بخوبی و رضای خود حرف بزنی ، و اعتراف کنی ، بهتر است ، تا زیر وسائل هولناک شکنجه .

خالد : اگر وسائلت پارچه ، پارچه ام سازد حرفی نخواهم زد .

باز پرس : فردا بعد ازینکه با وسائل ما معرف (!) شدی باهم خواهیم دید .

خالد : آیا چندی قبل از آزادی با من حرف نمی زدی ؟

باز پرس : بلی .

خالد : اما فعلاً من کجا و آزادی کجا ؟

باز پرس : برای دشمنان خلق و ملت حق آزادی چه که حق زندگی نیست .

خالد : کدام یکی از ما دشمن خلق و ملت است ؟

باز پرس : توو سازمانی که هوا دارش هستی .

خالد : آنانیکه تو او شان را دشمنان می خوانی، رهائی بخشان خلق اند .

باز پرس : خلق را از چه رهائی می بخشند .

خالد : از کفر و از شما که دشمنان خلق هستید .

«باز پرس بر می خیزد و چند سیلی محکم دیگر بروی خالد میکوبد و دکمه زنگ را فشار میدهد ، پاسبان داخل شده و سلام میدهد» .

باز پرس : این سگ را ببرویک لقمه حکام هم برایش ندهید .

پاسبان : اطاعت میشود .

باز پرس : معلوم میشود که ساز مانش راجع به وسائل ما ، اطلاعاتی در اختیار شان نگذاشته .

«باز پرس رویش را بطرف پاسبان دور داده» شماره (۷) را حاضر کن .

(خالد در حالیکه آثار سیلی باز پرس در رخش پدیدار است ، پیشاپیش پاسبان حرکت نموده و خارج میشود) .

(بعد از لحظات کوتاه زاهد پیشاپیش پاسبان داخل میشود) .

پاسبان : رئیس صاحب ! امرت انجام شد .

(باز پرس اشاره میکند تا خارج شود او برون شده و سلام نظامی اش را اداء میکند .)

باز پرس : خوش آمدید ، آقای زاهد چه حال دارید ؟

زاهد : الحمد الله خیریت است .

باز پرس : بفرمائید بالای چوکی بنشینید .

(زاهد در چوکی ایکه همفکرانش قبلاً نشسته بودند می نشیند) .

باز پرس : با روحیه خندان) آقای زاهد از کجا آغاز کنیم ؟

زاهد : «به آرامی و شجاعت شروع می کنیم راجع به اسباب دستگیری . چه . ما گناهی نداریم تا در داخل قطی ایکه در جنگلهای افریقا بخاطر شکار حیوانات وحشی گذاشته میشود ، زندگی کنیم .

باز پرس : راست است ، اما دستگیری شما پایان و خاتمه داستان است ، منطق حکم می کند تا از اول آغاز کنیم .

زاهد : آیا قبل از این اول وجود دارد ؟

باز پرس : آری پوشاندن فائدهٔ ندارد ، ما که شما را باز داشت کردیم از وابستگی تان به سازمان اخوانی ها اطلاع داشتیم و بعد از تحقیق به این نتیجه رسیدیم که تو سرهسته آنها هستی و امکان آن هم می رود که همه را مورد عفو قرار بدهیم ، چه بهتر که توهم مانند او شان معامله نکنی ؟

زاهد : ما یک راه همکاری داریم و بس .

باز پرس : من آماده هر نوع کمک هستم ، تا هر ، مانعی را از سر راهت دور کنم .

زاهد : می ترسم به وعده أت وفا نکنی .

باز پرس : من راستگو و وفادار هستم یک مرتبه هم که میشود تجربه ام کن ، من آماده ام تا سوگند وفاداری یاد کنم .

زاهد : من آماده همکاری هستم مشروط اینکه عضویت ساز مان ما را بپذیری[1] .

باز پرس : «در حالیکه آثار غضب در چهره اش نقش می بندد» آیا مسخره ام می کنی ؟ و بمن نیشخند می زنی ؟

زاهد : ابداً ! این شعار و هدف من است ، من باکسانی همکاری می نمایم که به مبدأ ایکه من به آن ایمان دارم ، ایمان بیاورند . و باکسانیکه در مورد باس مخالفت می و از نده ابداً کمک نخواهم کرد .

باز پرس : یهود نیز چنین عقیده و هدفی دارد .

زاهد : نخیر ! میان هر دو تفاوت کلی موجود است یهود ها بخاطر چوشیدن خون خلق ها باهم همکاری می نمایند ، اما ما بخاطر تقوی و خدا ترسی و رهائی بخشیدن توده های مستمند و مستضعف همکاری می کنیم .

باز پرس : هم چنان یهود ها نیز معتقداند که رهائی بخش اند .

زاهد : نه ، آنها چنین ادعائی ندارند ، بلکه آنها بشریت را چون حیواناتی فکر می کنند که وظیفه شان خدمت نسل برتر «یهود ها» بوده ، حتی گرایش به یهودیت را از جانب ملتهای دیگر نمی پذیرند .

باز پرس : بسیار فلسفه نخوان ، به موضوع اصلی برمی گردیم .

زاهد : به همکاری ؟

باز پرس : بلی به همکاری .

زاهد : نظرم را قبلاً در مورد ابر از داشتم .

باز پرس : مگر دیوانه شده ئی ؟

زاهد : چرا ؟

باز پرس : من ترا محا کمه می نمایم و تو از من دعوت سینمائی که باتو بپیوندم ، اگر عقل داشته باش فکر نمی کنی که من حتی توان آنرا دارم که تورا به چوچۀ دار بسپارم .

زاهد : منظورم را نفهمیدی .

باز پرس : تو فائده خودرا نمیدانی .

زاهد : فائده ام در این است که از عقیده ام دور نشوم ، من فائده ام را خیلی خوب می دانم .

باز پرس : و جوانی أت ؟

زاهد : ذخیره آخر تم باشد.

باز پرس : و آینده أت ؟

زاهد : مربوط به خدا است ، همین کفایت میکند که خدایم از من راضی باشد .

باز پرس : کمی فکر کن ، راه دیگری را بخاطر رضای خدایت انتخاب کن .

زاهد : همین راه را بعد از فکر کردن ، اختیار نمودم .

باز پرس : راه نابودی أت را اختیار کرده ای .

زاهد : نه ، راه نجاتم را اختیار کرده ام .

۱- هدف رد هر نوع سازش و همکاری است ، نه آرزوی پیوستن به سازمان .

باز پرس : تو کجا و نجات کجا ؟ مگر نمیدانی که درمیان هر دو دندانه مرگ گیر آمده ئی ؟

زاهد : مهم نیست ، من راه حق را در نجات از آتش و غضب خدا خلاصه میکنم . و در قاموس ما نجات معنی دیگری ندارد .

باز پرس : آیا خدا بر تو فرض گردانده تا بخاطر رضایش داخل زندان شوی و شکنجه بینی تا بمیری ؟ اینکه خیلی گران است .

زاهد : خدا برما فرض گردانیده تا بخاطر نجات دینش تلاش و رزیم و مامور شده ایم تا در برابر هر نوع مشکلات صبر و پایداری کنیم ، اما راجع به شکنجه ها باید بگویم شما شکنجه گرانید ، گناهش مربوط شما و اجرش مربوط ماست .

باز پرس : زاهد تو فریب خورده ای بهتر است به راه راست برگردی .

زاهد : من راه راست را در یافته ام و این راه را فهیده و به اساس عقل ، درایت و اندیشه اختیار نموده ام و کیست که مرا فریب دهد ؟ من راه قرآن را پذیرفتم ، راهیکه فریبی را در آن راه نیست .

باز پرس : تو را کی مانع شده تا راه قران را اختیار نکن من بیش از تو به راه قرآن ایمان و گرایش دارم .

زاهد : خدا کند چنین باشد .

باز پرس : این حقیقت است ، و آنچه شنیده ئی جز افترا آت در و غین دشمنان چیزی دیگری نیست .

زاهد : دلیل بر این حقیقت چیست ؟

باز پرس : مگر نمی بینی که ما به مردم آزادی عقیده و عبادت داده ایم ، اگر ما دشمنان دین می بودیم مساجد را یکسره مسدودمی ساختیم .

زاهد : مجبورید چنین کنید ، آزادی عقاید و عبادات در امریکا نیز موجود است . آیا می تواند . دلیل ایمان آمریکا به قرآن باشد ؟

باز پرس : فرستادن حجاج را چه تعبیر می کنید ؟ هم چنان را حضور رهبران انقلاب را در اعیاد و محافل دینی چه تفسیر می نمائید ؟

زاهد : تقلید از نیاکان و بخاطر ترس از انتقاد مردم .

باز پرس : شما تمام مواقف مثبت ما را در برابر دین به ترس از انتقاد مردم تعبیر می کنید .

زاهد : در مورد معلومات خودت از نیاکان بیشتر است .

باز پرس : در مورد فتاوای علمای بزرگ که تمسک حکومت و نظام مارا به اسلام تاکید می کند ، چه میگوئی ؟

زاهد : کارپول است .

باز پرس : یعنی اینکه خریده شده اند ؟

زاهد : بلی .

باز پرس : اما بعضی از او شان ثروتمندانی اند که به پول ضرورت ندارند .

زاهد : پول یکی از راه هاست ، چوکی ، احترام و هم چنان ترس عوامل مهم دیگر اند .

باز پرس : تو به شستشوی مغزی ضرورت داری

مغزت کثیف و دماغت خراب شده .

زاهد : مردم همه تاثیر عوامل را در تائید علماء بخوبی میدانند .

باز پرس : آنها این عوامل را در اثر تبلیغات زهر آگین شما که آنرا پخش و نشر میکنید درک کرده اند .

زاهد : میخواهم راجع به یک موضوع از شما پرسان کنم .

باز پرس : بگو .

زاهد : آن عده علمائیکه حکومت و رژیم شما را تبریک و تهنیت عرض میدارند کسانی اند که حکومت های گذشته را نیز با تهنیت گفتن های خود تائید نموده بودند بناء شما تهنیت گفتن آنان را چه تفسیر میکنید ؟

باز پرس : دروازه رجوع از خطا ها بروی همهٔ ملت باز است .

زاهد : «خنده کنان» تفسیر دیگری هم دارید ؟

باز پرس : راستش ما از هر راهی که باشد میخواهیم استفاده کنیم .

زاهد : این تفسیر بهترین تفسیر است .

باز پرس : دروازه باز گشت و استفاده از موقع بتو نیز باز است چه تو جوانی هستی ذکی و هوشیار ....

زاهد : آقای رئیس ! تا چه وقت خواهی زیست ؟

باز پرس : سؤال عجبیی که هیچ رابطهٔ با موضوع مورد بحث ما ندارد .

زاهد : بلی ، فرض کن پس از امروز یک قرن دیگر هم زندگی خواهی کرد ، و مرگ آخرین چرخش و منزل تو است .

باز پرس : مثل همه مردم .

زاهد : فرض کن وقت موعود فرار سید، آیا تو آماده پذیرش مرگ هستی ؟

باز پرس : اگر حقیقت را بپرسی : نه .

زاهد : چرا آماده نیستی در حالیکه ایمان داری مرگ خواهد آمد ؟

باز پرس : بعد از تقاعد توبه هواهم کرد .

زاهد : اگر قبل از توبه در گذشتی ؟

باز پرس : روی این موضوع تا کنون حساب نکرده ام .

زاهد : آدم هوشیار روی حساب خود قبلاً فکر می کند و تو چه میدانی که شاید به همین روشت ادامه بدهی ، و بدون توبه سر انجام بمیری؟

باز پرس : بهر حال مطمئن باش من بخاطر مرگ قبلاً آمادگی خواهم گرفت ، طوریکه هم در دنیا و هم در آخرت زیانی بمن نرسد ، اماتو در حالیکه در دنیا زیان خواهی دید امکان دارد در آخرت هم فائدهٔ نبری . بناء جناب مولانا صاحب و عظتان را به وقت دیگر موکول نمائید تا سر موضوع اصلی حرف بزنیم .

اسلام برای آن آمده است تا جامعه بشریت را از مرجهل و سیه روزی که بر افکار و زندگی آنها سنگینی میکند و از گمگشتگی یی که در آن دست وپا می زنند ، رهایی بخشد ، و تا طرز فکری ممتاز و زندگانی نوینی خداپسندانه برای آنها ، بسازد ... و دریغ و درد که بشریت در روزگار ما نیز به حال سرگردانی و گمراهی آغاز بازگشته است :

(سید قطب شهید)

(دکمه زنگ را فشار میدهد ، پاسبان داخل میشود و سلام میدهد ، و باز پرس چای میخواهد) .

باز پرس : چراینقدر دروغ میگوئید ؟

زاهد : از چه باز پرسی می کنی و چطور ؟

باز پرس : دو تن از همفکرانت را سوال کردم از روابطشان با سازمان انکار ورزیدند ، در حالیکه نفر سومی اعتراف نمود .

زاهد : من معتقدم که این دروغ بر ایمان جواز دارد .

باز پرس : آیا دروغ حرام و دروغ حلال هم وجود دارد ؟

زاهد : آری در بسا اوقات دروغ واجب است.

باز پرس : پیام آور این دین جدید کیست ؟

زاهد : این حکم دین ماست ، دینیکه آفتابش زوال نخواهد کرد و ما چیزی جدیدی (بدعت) بر آن نمی افزائیم .

باز پرس : من این تقسیم را نخستین باری است که می شنوم .

زاهد : مثلاً اگر تو در اسرائیل اسیر شوی و بتوانی با خدعه بر دشمن رفقایت را از راه دروغ نجات دهی ، آیا چنین کاری را خواهی کرد ؟

باز پرس : حتماً .

زاهد : اگر دروغ هم باشد .

باز پرس : البته ، زیرا بخاطر میهن است .

زاهد : پس باید بدانی که نظر ما معقول و منطقی است ، و اسلام عزیز دروغ را بخاطر اصلاح میان مسلمانها ، خدمت به زندگی زنا شوهری جواز میدهد ، پس چطور در صورتیکه گروهی از مسلمانها در زیر شکنجه بسر میبرند ، دروغ به او شان جواز نداشته باشد .

باز پرس : منظورت ما هستم ؟

زاهد : (بدون اینکه خود را بفهماند) بناء دروغ در موقع ضرورت جائز حتی واجب است که در رابطه با موضوعات و نوعیت ضرورتها درجه اش فرق می کند .

باز پرس : فلسفه معقولی .

زاهد : باوجودیکه معقول و منطقی است ، جدید هم نیست ، بناء آن برادران بخاطر حفظ سلامت و نجات دیگران در برابر تحقیق تو جوابی نگفتند .

باز پرس : اما بدان که ما وسائلی در اختیار داریم که اطلاعات را از شما طوری خواهم گرفت مثل موی از خمیر . و پنهان کاری اثری نخواهد بخشید بهتر آن است که صراحت داشته باشی .

زاهد : مگر صراحتم را نمی بینی ؟

باز پرس : بلی . اما صراحتت را در مورد اموری میخواهم که از تو سوال میشود .

زاهد : سوال کن .

باز پرس : در اجتماعات خود چه موضوعاتی را طرح می کردید .

زاهد : «به سادگی ، موضوعات اسلامی .

باز پرس : دروغ حلال است یا حرام ؟

زاهد : را ستش را گتم .

باز پرس : اگر این همه پنهان کاری بخاطر اسلام فهمی باشد علناً به مطالعه آن بپردا زید . کسی مانع شما نخواهد شد .

زاهد : تخسیر ، شما مانع خواهید شد .

باز پرس : به خطیبان و اعظان نمی نگرید ، آنها علناً به تبلیغ مشغول اند و کسی هم مانع شان نمی شود .

زاهد : به آنها چیزی نمی گوئید در صورتیکه حق نگویند ، یا حق را تحریف و تبدیل کنند و اگر لب به اظهار حقائق کشودند ، سرنوشتشان مثل سرنوشت ما خواهد شد .

باز پرس : چقدر پوچ و بی معنی . هر چه که

میخواهند راجع به دین بگویند بشرطیکه بنام دین در سیاست مداخله نه نمایند .

زاهد : دین در مفهوم اسلامی آن در چهار چوب عبادات و اخلاق فردی خلاصه نشده بلکه دین نظام همه گیریست که در همه امور مداخله میکند .

باز پرس : حتی در سیاست ؟

زاهد : آری ! حتی در سیاست . چه وظیفه اسلام توجیه و ارشاد بشریت در همه ساحه ها است .

باز پرس : مگر نمی بینی که مداخله دین در سیاست مصیبت های زیادی را بارمیا ورد .

زاهد : این مصیبت ها در جوامع ارو پائی و مسحیت است ، نه در جامعه مسلمانها ، و این واقعیت در جوامع ما وارونه است ، چه ما از زمانیکه دین را از سیاست جدا کرده و از احکام ـ حیات آفرینش سرباز زدیم ، جغد بدشگون مصیبت ها بر ما حکمروائی کرد و در دورانیکه قوانین اسلامی بر ما حکمروائی داشت ، ما قافله سالار جهان و تمدن آن بودیم . . .

باز پرس : بسیار خوب، این موضوع را یکطرفه گذشته بگو آیا کتابخانه های ما خالی از کتب اسلامی است ؟

زاهد : خودت مگر نمی بینی که نوع معنی از کتب اسلامی در کتابخانه ها پیدا نمی شود .

باز پرس : فقط کتابهای زهر آگین و خطرناک .

زاهد : آیا آنها را مطالعه کرده ای و خود زهر آگینی اش را احساس نموده ای ؟

باز پرس : باید اعتراف کنم که حتی فصلی از کتابهای شما را مطالعه نکرده ام .

زاهد : میگویند : انسان دشمن آنچیزیست که نمیداند ، مطالعه کن شاید از نظرت بر گردی .

باز پرس : امکان ندارد که انسان همه چیز را مطالعه کند .

زاهد : اقلاً انسان باید از دینی که قرنها بر کشورش حکمروائی داشت و امروز او نا خود آگاه در برابرش برخاسته ، معلوماتی داشته باشد .

باز پرس : گفتم ما با دین کاری نداریم .

زاهد : دروازه ها را به روی دین می بندید . تعلیمش را بصورت مطلوب قانع میشوید . از زندگی عمومی بر کنارش کرده ، در چهار چوب عبادات محصورش می دارید . و مخالف احکام زندگی سازش حکم روا داشته و در برابر آنانیکه تحکیمش را در همه شئون زندگی می خواهند ، بپامی خیزید ، آیا بازهم ادعا میکنید که ما با دین کاری نداریم ؟

باز پرس : سرت آگنده از مز خرفات است ، به شستشوی مغزی ضرورت داری .

زاهد : بهتر است از آن سریکه در آن این افکار جنبش زا نیست ، بدون سر باشم .

باز پرس : اگر موقف ما را نه فهمی ، ما مجبوریم تا ترا به آرزویت برسانیم .

زاهد : توکل بخدا .

باز پرس : باز می گردیم به موضوع نخستین ، در اجتماعاتتان چه موضوعاتی طرح و تدریس میشد .

زاهد : اسلام .

باز پرس : باز همان اش و همان کاسه .

زاهد : حقیقت همین است .

باز پرس : آقای زاهد ، باتو به اندازه خیلی زیاد به آرامی رفتار کردم ، مجبورم نساز تا روش دیگری انتخاب کنم .

زاهد : راهی دیگری نشانم ده ، تاطی آن راستگهوی خود را ثابت کنم .

باز پرس : حقیقت را بگو تا تصدیقت کنم .

زاهد : گفتم .

باز پرس : همه دروغ بود .

زاهد : نخیر ، همه راست است .

باز پرس : اشتباراستی اسا را خواهی دید . به تادیب ضرورت داری .

زاهد : من خیلی مؤدبم .

باز پرس : با این همه و قاحت و دروغ بازهم مؤدب ؟

زاهد : دشمن چنین برداشت می کند ، دشمن و قاضی ؟

باز پرس : سوال دیگری دارم .

زاهد : در صورتیکه بحر فهایم باور نداری چرا سوال میکنی ؟

باز پرس : بخاطر تکمیل اوراق تحقیق ، بگو مسئول توکیست ؟

زاهد : به مسئولم چه ضرورت داری ؟

باز پرس : بخاطر معلومات .

زاهد : مگر همه چیز را نمیدانید ؟

باز پرس : طبعاً .

زاهد : پس سوال چرا ؟

باز پرس : جواب حتمی است .

زاهد : اگر جواب ندهم ؟

باز پرس : «با قاطعیت» حتماً جواب خواهی داد.

زاهد : اگر جواب هم بدهم ، طوریکه گفتی توسط وسائلتان با من تصفیه حساب خواهید کرد ، آیا چنین نیست ؟

باز پرس : جوابت در جزایت تخفیف آورده و شاید هم شکنجهٔ جسمی أت را بکلی لغوکند .

زاهد : نخیر ، بلکه زیاد میکند .

باز پرس : چطور ؟

زاهد : اگر به چیزی اعتراف کنم تقاضای دیگری میکنید ، و در هر مرحله ایکه توقف کردم به سرنوشت محتومم خواهم رسید .

باز پرس : از تو خواهان معلومات آنچه هستم که می دانی و بس .

زاهد : راستش میخواهم همه حسابم را یکجا بپردازم .

باز پرس : «با استهزاء» به قسط آسانتر است ؟

زاهد : قسط به کسی بهتر است که یکجا پرداخته نتواند .

ادامه دارد

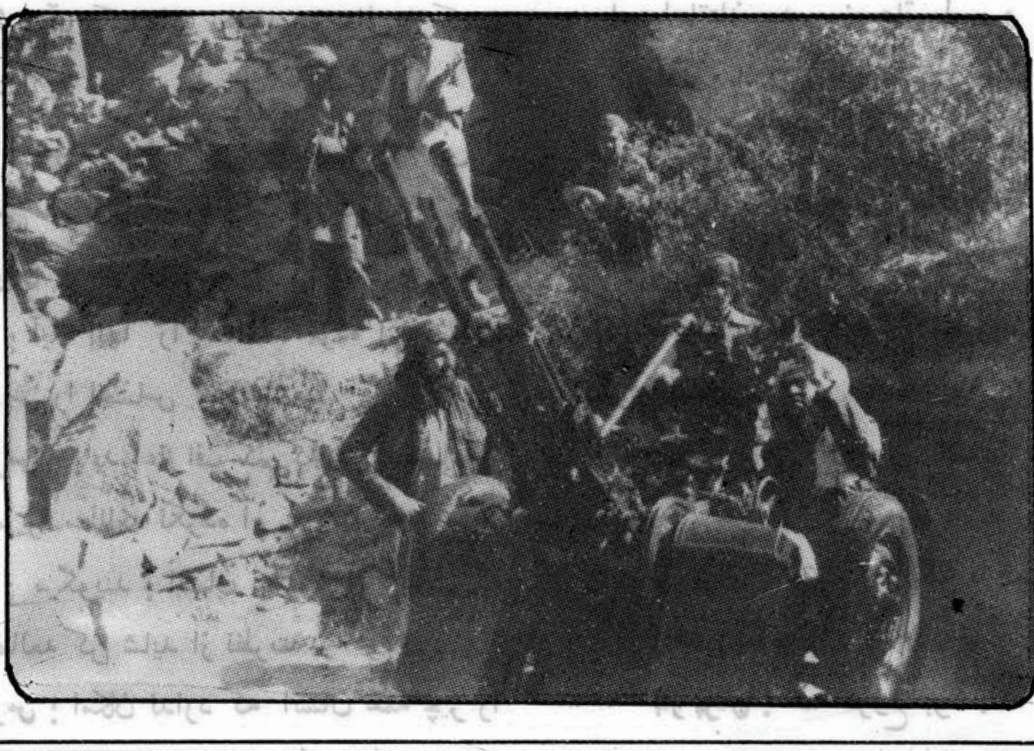

(قیام الدین کشاف)

اسلامی مساوات

د سورة الحجرات په د یار لسم آیت کی الله تعالی فرمائی : ای خلکو ! مونږ تاسی له یوه نارینه او یوی ښځی نه پیدا کړی' او بیا مو تاسی .په قومونو او قبیلو وویشلی' تر څوچی تاسی یو تر بله سره وپیژنی' . په حقیقت کی د الله په نزد له تاسی نه ترټولو زیات عزتمند هغه دی چی په تاسی کی ترټولو زیات پرهیزگار دی . په یقینی توگه الله په هرڅه پوهیدونکی او باخبر دی .

پدغه آیت کی ټولی انسانی نوعی ته په خطاب د هغی یوی گمراهی اصلاح کړ ای شویده چی په نړی کی تل د نړیوال فساد موجب گرځیدلی ده ـ یعنی د نسل ـ رنگ ـ ژبی ـ وطن او قومیت تعصب له ډیری پخوا زمانی نه ترنن ورځی پوری په هر دور کی انسان عمومی انسانیت له نظره غورځولی خپلی خوا او شاته ئی وړی وړی دائری راښکلی دی چه په هغو کی د ننه پیدا کیدونکی ئی خپل او له هغو نه د باندی پیدا کیدونکی ی بیگانه گڼلی دی . دغه دائری په کوم عقلی او اخلاقی بنسټ باندی نه بلکی د تصادفی پیدایښت په بنسټ باندی را ښکل شویدی. چیرته د دغو دایرو اساس په یوه کورنی ـ نسل یا پرگنه کی زیږیدل دی او چیرته په یوه جغرافیایی خطه‌کی یا په یوخاص رنگ لرونکی یا د یوی خاصی ژبی ویونکی قـوم کی پیدا کیدل ـ او پدغو بنسټونو باندی چی د خپل او بیگانه کوم توپیر ایښودی شویدی هغو یوازی تردی حده پوری محدود ندی پاتی شوی چی کوم خلک چی پدی لحاظ سره خپل گڼل شوی وی له هغو سره دی د نورو په نسبت زیاته مینه او زیاتـه مرسته وی ـ بلکی دغـه توپـیر د کرکی ـ دښمنی ـ تحقـیر ـ تذلیل او د ظلم او تیری ډیر بدشکلونه غوره کړیدی چی د نړی د جنگونو شرایطو ته په نظر اچولو سره انسان په آسانی سره پدی پوهید ای شی چی هغه څومره لویه او تباه کوونکی گمراهی وه چی د هغی د ـ اصلاح لپاره د قرآن کریم دغه آیت نازل شویدی .

پدغه لنـډ غونـډی آیت کی الله تعالی ټولو انسانانوته په خطاب دری مهم اساسی حقایق بیان کړیدی :

یو داچی ستاسو ټولو اصل یودی ـ له یوه نارینه او یوی ښځی نه ستاسی ټوله نوعه مینځ ته راغلی ده ـ او نن چی ستاسی څومره نسلونه په نړی کی موندل کیږی هغه په حقیقت کی د یوه ابتدائی نسل څانگی دی چی له یوه مور او پلارنه شروع شوی وی . د تخلیق پدغی لړی کی هیڅرته هم د هغی تفرقی او پورته ښکته لپاره کوم اساس نشته چی تاسی

د هغه په باطله انگیرنه کی اخته یې . یو خدای ستاسی خالق دی ـ داسی نده چی بیلا بیلو خدایانو بیلا بیل انسانان پیدا کړی وی . د تخلیق له یوی مادی نه پیدا شوی یې داسی هم نده چی ځینی له کومی پاکی او قیمتی مادی نه او ځینی له کومی ناپاکی او بی ارزښته مادی نه جوړ شوی وی .

د وهم دا چی د خپل اصل په اعتبار د یووالی سره سره په قومونو او قبیلو باندی ستاسی ویشل کیدل یوه طبیعی خبره وه . ښکاره خبره ده چی دا خونشوه کیدای چی د ټولی ځمکی پرمخ دی د میلونو کلونو په اوږدوکی د انسانانو صرف یوه کورنی وی . د نسل له زیاتیدو سره دا ضروری ده چی بی شمیره کورنی او له کورنیونه بی شمیره قبیلی او قومونه مینځ ته راشی . په همدی ډول د ځمکی په یوه خطه کی خوتول نشول اوسید لای ـ په بیلا بیلو بر خوکی میشته کیدل او بیلابیل رنګونه ـ ژبی او د ژوند لاری چاری مینځ ته را تلل د ځینو ځینو نوروته نژدی والی او له ځینو نه لیری والی طبعی مسلمه خبره وه . خو د دغه فطری توپیر او ـ اختلاف غوښته هیڅکله دانه وه چی د هغه په اساس دی د جګ او ټیټ اصیل او کم اصل ـ اعلی او ادنی توپیرونه برقرار کړای شی ـ یو پربل باندی د فضیلت او لوړتیا ثابتولو لپاره دی خود ساخته قوانین وضع شی ـ د ځینو حقوق او امتیازات دی له ځینو نورونه زیات وی او زورورودی کمزوری و خوری ـ بلکی د قبیلو په ویش کی د خپل منځی پیژندګلوی او د هغی په اساس د ګډ ژوندانه پېښل کول مطلب ؤ .

دریم دا چی یوپربل باندی که فضیلت او لوړتیا را تلای شی نو هغه اخلاق فضیلت او لوړتیا دی . دا د انسان خپل کار دی چی څومره فضیلت او عزت تر لاسه کوی ـ هر څومره چی له خدایه زیاته ویره ـ وکړی له بدیونه په څنګ شی د نیکیو پرلاره لاړشی که په هره ګوښه کی یی استوګنه وی چه هره ژبه غږیږی ـ هر رنګ او بڼه ولری ـ په هر قوم پوری مربوط وی د خپلی تقوی په اساس د قدر وړاو واقعاً شریف او عزت مند انسان دی .

سر بیره پدغه آیت باندی د حضرت رسول اکرم ﷺ په مبارکو ارشاداتو کی هم اسلامی مساوات له خورا زیاتو تفصیلاتو سره بیان شویدی .

د مساوات په هکله اسلامی قوانین د وینا تر حده محدود ندی پاتی شوی بلکی د عمل په ساحه کی ثابته شویده چی سلمان فارسی ـ صهیب رومی او بلال حبشی رضی الله عنهم له ابو بکر صدیق ، عمر فاروق ، عثمان او علی رضی الله عنهم سره یوځای د خپلوانو په صف کی و د رول شول او د دی برعکس ابو لهب ، عتبه ، عتیبه ، ابو جهل او داسی نور د بیگانه ؤ په کتارکی .

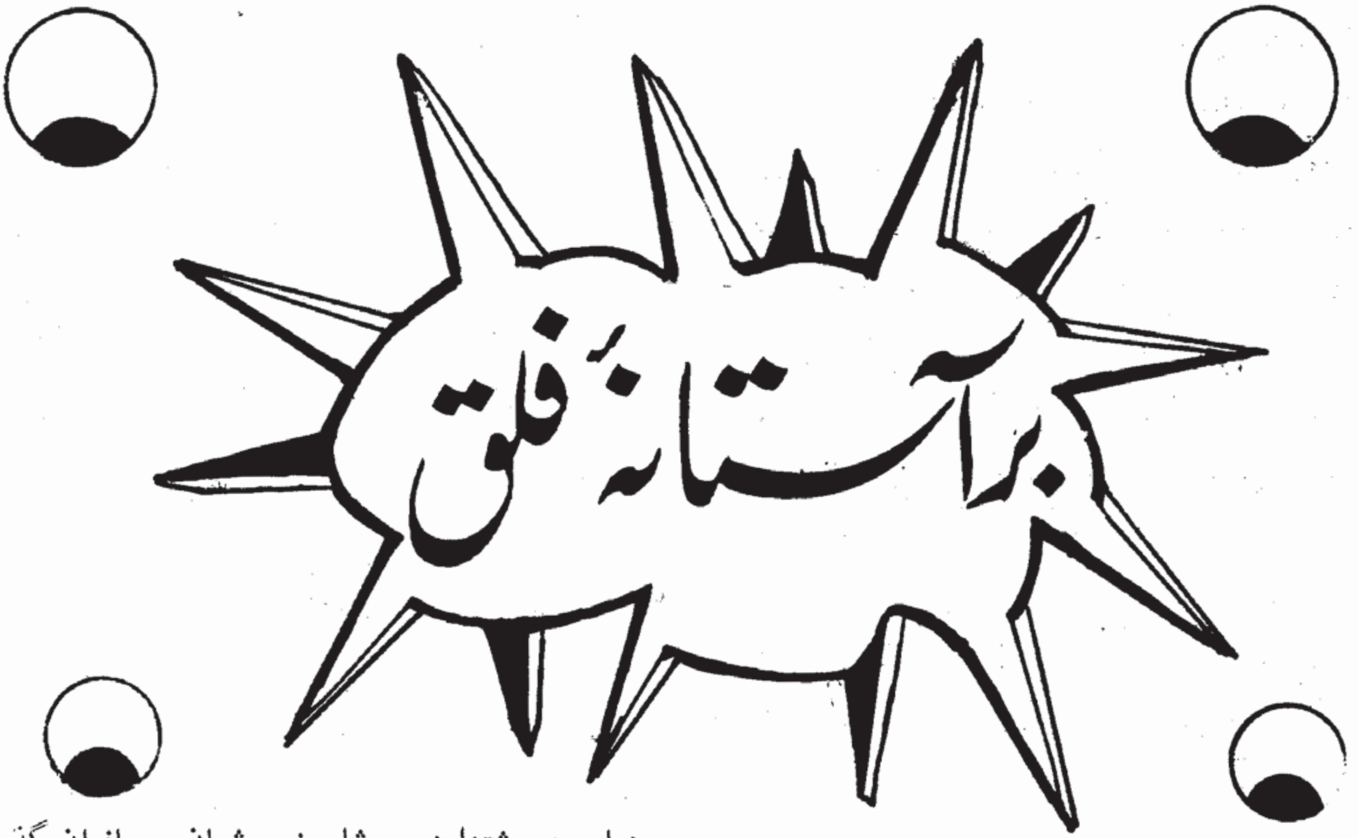

چهچههٔ مرغکان خوش الحان که نبض سحر خزان را به ارتعاش در آورده بود ؛ از نغمه های گویای شان طنینی در هوا پیچیده بود که پیوسته نسیم تحری ـ قدوم شفق ، طلوع خورشید و بهار هفت رنگ یا بو قلمون را از زوایای افق به مهد زمین و مشاطهٔ شگفت آفرین کلک قضاء ترنم مینمود و از یک آیندهٔ روشن و پیدا حکایت میکرد و مژده میداد ؛ سپهر نیلفوری که از بیداد زمان و تطاول دست غارتگر دوران دل کبودی داشت در این روز به چشمه سار گرم خون مبدل شده بود و از کاخ و کوخ و مفاکها و پیغوله ها گرفته تا بیابانهای نفول و کویر های «دل آسا» همه و همه مهبط خون بودند و شاهد نبرد و شبیخون ! ! ! آسمان برخلاف روز های دیگر خون میبارید و «شبپر کان» پاسدار ظلمت در کام مرگ فرو میرفتند و از تاریکی (!) ـ صدا های زیر و بمیکه از قله های آسمان خراش کوه های شامخ و راسخ و دشمن شکن در فضای بیکران ، کابوس سکوت را میکشتند و تابلویی از هراس و حشتزا در پیشا پیش چشمان مسافران گذر گاه تنگهٔ آزمون ترسیم مینمودند. چنان اوج گرفته بودند که فرزندان هوس و دیوانگان ناز و تنعم هیچگاه جرأت عبور از معبر را بخود نمیدادند تیرهای نور سپیده دم که از گریبان صبح صادق بسوی ظلمتکده بیداد شب و پاسداران ظلمت شلیک میشدند ، ثانیه به ثانیه نوید نصرت روشنی بر ظلمت از آنها میتراوید وره نور داران در تعیین جهت پیمودن مسیر یاری مینمود : امتداد این تنگه و معبر رزمنده گان متعهد و پیش قراردادن کاروان عقیده از قطرات خون، ابلق (سیاه سرخ) مینمود و حواشی آن را پارچه های بمب و راکتهاییکه از هلیکوپتر گنشپ از هوا به زمین شلیک میشوند پیوسته باسنگلاخها فرش شده بود؛ شهیدیکه در حاشیه این گذر گاه در خاک و خون خفته بود و از برکهٔ خون مصفایش لاله های سرخ خندان سر زده بود نمود عجیب داشت که از جلوه آن ، روح مبارزه طلبی ، شجاعت ، مردانگی ، برحق مردن وزنده بودن . . . قد میگرفت و در مرد مک چشم ، جای پای باز میکرد ! در فشیکه به نشانهٔ

شهادت برمز ارش میشورید و به اهتزاز میدر آمد به حرکات مرموز و ژرفش بیننده را به جهاد و مبارزه دعوت میکرد و برپای حکومت عدل الهی - در رویا روی این جاده مهیب (!) ستونی از گرد و غبار و دود و ابر بسوی آسمان بلا دیده بالا گرفته بود و رفته رفته در دل کبود آسمان پهن میشد و گونهٔ آسمان را دیگر گون میساخت: من که به قصد «سجودی» طهارت میکردم و به استمداد از محراب قدس «رب فلق» از شر «پناه میجستم» در نخستین گامیکه بر «گه اطمینان» و اولین کانون مبارزه باشیطان و حزب شیطان نهادم، بعد از نیت بستن و صدای نجا تبخش «الله اکبر» چیزی را در نمازم، دعایم، نیایشم، تضرعم.... دریافتم که قافله و ار مراکشان کشان به سوی «تنگه آزمون» میکشاند از نماز فارغ شدم و تفنگم را به شانه حمل نموده در حالیکه اطمینان سراپایم را فرا گرفته بود نگهت دل آویز هدف به مشامم رسید و بانگ های عمیق در تک و پو افتادم به پیش میرفتم که در دهنه تنگه سر ازیر شدن اب چشمه یی مرا بسوی خود کشاند و شور عجیب او که هنگام سر سائیدن باسنگها بالا میگرفت خوبتر جذبم کرد با نغمه یی بود که از درهم آویزیهای زندگی داستان پروازی میکرد و از واقعتهای برگشت ناپذیری عمر (!) خنده سر میداد، گریه میکرد، نفسک میزد، خاموش میشد و میشورید، نفسهای تازه میگرفت، میپویید، ایستایی را نمیشناخت، هنگام عبور از موانع توقف نمیکرد و بدون اینکه دلهره یی از حوادث و برخود- ها داشته باشد بر آنها میتاخت و با فکر ظریف و دست لطیف و حکمت «حلم» و «برد باری» و «استقامت» و «صبر» قلب آنها را میشگافت، همواره شان میکرد وراه ایصال بهدف در پیش میگرفت!

بر «آستانهٔ فلق» بودم و «طلوع خورشید» که سنگریزه یی بند پایم را مزاحمت کنان بوسیدن گرفت، بطرف بالا متوجه شدم اولین نگاهم که به چیزی خورد - «افسر روسی» بود که «دوربین» به دست داشت و چشم در عدسیه و بیتا بانه تر صد میکرد ولی من که در پیش پای او بودم از دیدنم غافل بود، نشستم و کمین کردم و بر تاریک سنگی تفنگم را استناد دادم، فزآتش ضربه را به عقب زدم، نشان بستم کله اش را هدف گرفتم و ماشه را فشار دادم، صفیر گاوله ها یکی یی دیگر توام با انعکاسهای مهیب در هوا پیچیدن گرفت و «افسر روسی» که هدف لوله و گاولهٔ تفنگم بود از زمین بهوا فاصله گرفت و بشدت هر چه تمامتر بر زمین خورد! هنوز دستم در ماشه پناه بود وقید آتش را نزده بودم و در انتظار حادثه یی بودم که شاید بعد از این واقعه بروز کند، لحظه یی سکوت کردم و توقف نمودم، سپس آهسته، آهسته بالا رفتم و پهلوی نعش کثیف «افسر روسی» ایستادم، دوربینش یکی دو متر از نعشش دور افتاده بود و نوازش گاوله ها چیزی دیگری در او نمانده بود بجز تسمه و یک لولهٔ بی عدسیه (!).

رو به «کعبه» نمودم و بی اختیار فریادکشیدم: «ربنا افرغ علینا صبر او ثبت اقدامنا وانصرنا علی القوم الکافرین سپس رو به استانهٔ فلق نموده با رب کعبه تعهدبستم و میثاق نمودم که تا آنگاه «بر آستانه فلق» چنان خواهم کردکه «فلق الله اکبر» جهان را تسخیر کند!

(ومن الله التوفیق)

(محمد معروف فروغگر)

***

فضل مولا "لتون،،

یارو خان

احمد شاه ((وحدت))

Ahmad Shah (Vahdat) A. K. P. O.

واره یې د یارو خان له ملګرونه د خپل تره د زوی پوښتنه وکړه او په جګ او هیبت ناک اواز یې ورته وویل : حامد صاحب ! زما ورور راغلی ؟ حامد صاحب په خپل نری او پری پری اواز ورته وویل : هلکه یارو وروسته دی را به شی ، سهار ګل څه خبرو چې یارو چیرته دی او حامد صاحب ورته ولی د راتلو آواز ورکړ . خو خبرنه و چې د حامد صاحب په زړه څه تیریدل .

هغه له مخکی نه د خپل ګروپ ملګروته ویلی و چی سهار ګل به نه خبر وو او په خپلو منځونو کی به یې همیشه دا دعا کوله چی خدایه (ج) یارو خان ته خیر پیښ کړی ته یې مل او ملګری شی او څنو خوبه ورته د ښېنی دعا غوښتله چی خدایه شهادت یې قبول کړی مګر نور د یارو خان له حاله هیڅ خبرنه وو .

یارو خان غریب. خپل سورچل کی له نور و ملګرونه جدا او لری جنګیده او د مرمیو د خلاصیدو په وجه د دښمن په لاس ژوندی نیول شوی ؤ .

کله چی یارو خان د دښمن پلاس ژوندی ورغی ، لوړی یې پري په هماغه ځای کی خپله خواری درسته کړه او بیایي له ځان سره خپلی د یرغی ته یووړ هلته یې تری کمیس و یوست او د یوی ونی پوری یې کلک و تاړه ، غوښتل یې چی له تحقیق نه مخکی ورته یوڅه تکلیف نور هم ورسوی .

خو یارو خان مخکی تر مخکی د خپل اخری ایمانی فرض په سرته رسولو شروع وکړه .

داسی چی ښایسته ګلګونه څیره یې د ډیر درد او غم نه توره الوانی ګرځیدلی وه په جګ آواز یې وویل : تاسو شرم نه لری ، له خپل دین نه بې لاري شوی یا ستی ، د حیا جامی موله ځانه ویستی دي ، د وطن د آزادی ناموس مو د پردیو په لاس ورکړیدی ، د خپلو نیکو نو اسلامی تیر تاریخ مو هیر کړیدی ، خپل افغانی ننګ مو پري ایښی دی د پت په ځای موبې پتی ، د غیرت په ځای موبې غیرتی ، د آزادی په ځای مو غلامی ته غاړه ایښی ده ، او د دین په ځای مو بې دینی ته بلکه د دین د پامیمالولو اپاره مو د پر د یو لاس پوځی منلی ده، اخر تاسو ته څه غضب شویدی له ځان سره لږ سوچ او فکر هم پکار دی .

ډیره سخته ورځ وه له یوي خوانه د غاصبانو توپونو ، ټینکونو ، هوایی هیلی کپترو ، جیټ الوتکو ، په تش لاسو او بې وزلو مجاهدینو سوراور را کوز کړی و او له بلی خوا مجاهدینو په شلخیو ټوپکو او د تکبیر په حیدری آوازونو د دښمن په مقابل کی خپل سنګرونه ټینګ کړی وو . له سهاره تر ما زیګره جګړه روانه وه ، ډیر ، ظالمان د مجاهدینو له لاسه د خپلو شومو هوسونو ښکار شول تیاره ماښام روسان او نوکران یې بیرته خپلو ډیره ځایو ته ستانه شول او مجاهدین هم ستړی ستومانه خپل محاذ ته لاړل .

د سهار ګل خوله پخوانه یارو خان ته له ځانه زیاته سو داوه ، نو څنګه چی محاذ ته را ورسید له

د یارو خان له دو مره ستغو او سپورو سره هغوی سترګې ټیټې اچولې وي او هیڅ یې پورته نه کاته او نه یې له خجالته څه ویل. پدې وخت کې هغه روسی غاصب قوماندان چې دوی یې پخپله لاس پوځی منلی وه په ډیر قهر سره پخپله ژبه وویل: دښمن څه وایی؟ نه یې ترجمان او نه ور سره نورو کسانو څه ځواب ورکړ او هماغسی چوپه چوپتیا وه.

یارو خان د پامیر د لوړي څوکی په شان هماغسی په خپله اسلامی میړانه مغرور ولاړ و او ورو ورو یې په خوله د توحید پاکه کلمه جاري وه. په ظاهري د ابنه وه او به باطن کی یې په خیال او تصور د دوو تیرو کالو د جهاد ورځی شپی تلی راتلی، او هغه وختونه یې تهول سترګو ته کیدل چې کله یې د خپلو مجاهدینو ورونو سره د کنړ د سر درو نه د زاناانو د شړلو او ټکولو لپاره ملا د الهی نصرت په ملابندنو تړلی او د شاهین په څیرې په خپل ښکار حملی کولی او بیا یې په هغه‌وختونو هم شکرونه و ایستل چې د کراړي د سختی پیښی نه وروسته یې دری شپې او ورځی ناري تیري کړي وي او هغه ورځ یې هم په یاد وه چې کله یې د خپلو مجاهدو ورونو سره د اسمار د غرنی غنډ سوبه په برخه شوه.

د اوخت یې هم د ځان لپاره تاریخی افتخار ګاڼه ځکه چې هغه ته د خباب (رض)، بلال(رض) او اسامه(رض) بن زید باثباته او با شهامته ژوند ښه معلوم و نو پخپل حال یې شکر وایسته چې کله د روسی ملحدو او افغانی لاس پوځو قواو و په لاس ژوندی وینول شو، خپل همت یې بای نه لو د او له هر راز تکلیف او کړاو سره یې صبر غوره و ګاڼه، او د خپل ژوند اخري شیبې یې غنیمت وګڼلی چې د ظالم حاکم په مخ کې د حق اظهار وکړي که مرهم شی نود اسلام په تاریخ کې به یې له دښمن نه د دار او تسلیم ننګین داغ نه وی پریښو دی.

که څه هم له دنیاوي پلوه یې له دښمن سره په ترسی کې ګټه ایده، ځکه مشر وروڼي لا پخوا شهید شوی ؤ او په کورکی ورته یې له بوډا پلار، بوډی مور او کونډی ورینداری نه نور هیڅوک نه ؤ پاتی. خو هغه دا هر څه د الله د نظام د لوړاوي لپاره خپل مالک ته پریښوول او خپل ځان یې د حق لاري د شهیدانو له کاروان سره یو ځای کول غوښتل.

خو د کائناتو د خالق رضا بل شان وه. هغه غوښتل چې د یارو خان پشان باثباته مسلمانان نورهم د خپل دین د از سینوتونو لاندی دا ولی.

یارو خان لا هماغسی په خپل سوچ او فکر کې ډوب ولاړو چې روسی قوماندان بیا له قهره سور او شین شو او شنی سترګې یې یري دا بر ندي کړی او د خپلی ورسره وسلی د شپیلی خوله یې یارو خان ته کړه او له خپلو غلامانو نه یې وپوښتل چې دښمن څه وایی.

یارو خان د شهادت کلمه درسته کړه سپین مخ یې چې د ډیر درد او غم له امله تور او ښتی و د مرغلرو په شان خولی راماتی شوی، چې ناځا په هغه افغانی عسکر چې څو شیبې مخکې یې د یارو خان په خبر و ایمانی جذبه او افغانی غیرت راپا ریدلی و او د انتقام لمبوی په سینوکی غورځنګونه وهل خو یوه هم د نو رو له ویری د اجرئت نه درلود.

ناڅا په شهراد کل روسی جابر ته مخ کړ او ورته وي ویل: دښمن ته یې. او له همدی خبری سره یې پری ډز وکړ د شهزاد ګل له میړانی سره د نورو عسکر و زړونه هم‌ډاډه شو و او ټولو په یو وار په هغو څلور و کسو روسی عسکرو د ګولیو باران جوړ کړ چې مشر یې د شهزاد ګل په لاس وژل شوی و. اوس نو یوه یوه عسکر یارو خان ته غاړه ورکوله او ډیره زیاته ښنه یې تری غوښته او ورته وې ویل: آفرین شه په تا او مبارک شه ستا ایمانی شهامت چې الله(ج) درته در کړی دی. اوس چې ته څه وایی ته مخکی او مونږ در پسی. «پای»

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

به خون خفتگان سنگر حق

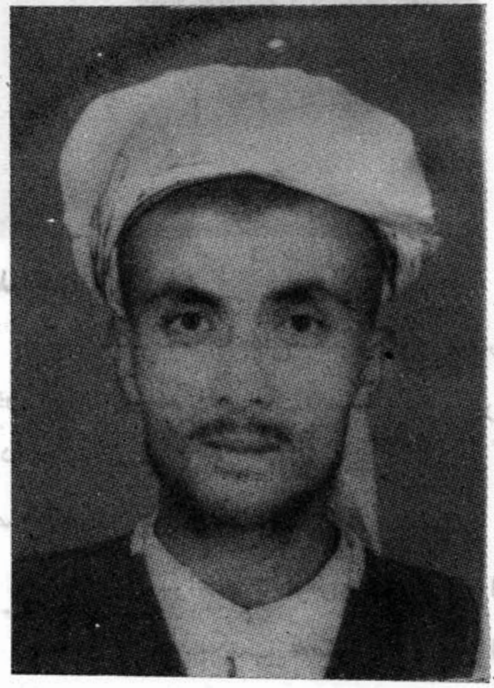

شهید مولوی رحمت الله خان :

مولوی رحمت الله خان جوان ۲۵ ساله که در یک خانوادهٔ غریب و بی بضاعت در قریهٔ زاری ولسوالی شولگرهٔ ولایت بلخ چشم بدنیا کشود موصوف از آوان طفولیت بمدارس دینی نزد علماء وقت به تعلیم و تربیه اسلامی پرداخته و بهرهٔ عظیمی از دانش و تعالیم مقدس اسلامی کسب نمود از استعداد عالی و احساس پاک برخوردار بود او هنوز سرگرم تدریس و تعلیم بود که ناگهان کودتای ننگین هفت ثور بوقوع پیوست که متعاقباً در همان سال از احساساتی پاک و بر اندازهٔ که داشت بعنوان قیام علیه کفر و الحاد تعلیم را ترک گفته روانه پاکستان گردید و بعد از مدتی اقامت در پاکستان واپس به افغانستان مراجعت نموده در ولایات بغلان پنجشیر و قندوز بجهاد مسلحانه ادامه داد . در طی پیکار و جهادیکه در مناطق نامبرده انجام داد شهکاری ها و فعالیت های بینظیری از خود نشان داد که هنوز هم اهالی و مجاهدین آندیار از موصوف به تحسین و تکریم یاد آوری می کنند . موصوف در سال ۱۳۵۸ به مزار شریف مراجعت نموده در قریه مارمل اقامت گزید و بجهاد خویش ادامه داد . و نظر به اخلاق و رویهٔ نیکی که با مجاهدین و برادران همسنگر خود داشت محبوبیت خاصی درمیانه کسب کرده بود موصوف با برادران همسنگرش تازه داخل فعالیت شده و در مدت بسیار کمی توانستند نیروهای دشمن را در علاقـداری چهار کنیت ، دروازهٔ جمهوری و قوای کارمزار متلاشی سازند و نیز عملیات های زیادی را در داخل شهر مزار انجام دادند که از جمله عملیاتی بود که در سال ۱۳۵۸ در نزدیکی شهر مزار شریف جهت از بین بردن انبار

دینامنت ها و مواد انفلاقیهٔ دشمن بوقوع پیوست که درین عملیات برادر شهید ما مولوی رحمت الله خان رول مهمی را بعهده داشته و همین بود که بعد از انفلاق دادن مواد مولوی صاحب بخاطر اینکه بتوانند آخرین بقایای دینامنت ها را نیز توسط انفلاق از بین ببرند ، نزدیک انبار گردیده شروع بکار نمودند که همانجا به اثر انفلاق شدید پایشان قطع گردید و زنده بدست مزدوران روسی دستگیر شدند ، موصوف بعد از دستگیری نیز تحت شکنجه و تعذیب قرار گرفته و بالاخره به شهادت رسیدند .

(انا لله وانا الیه راجعون)

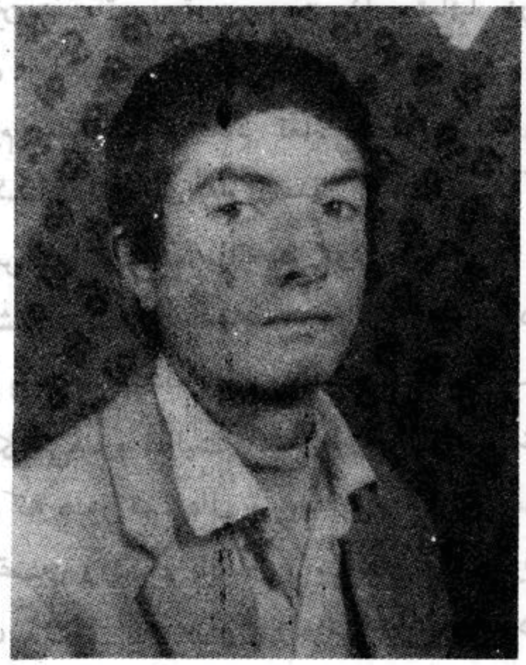

شهید نور آقا :

نور آقا فرزند سید آقا در یک خانوادهٔ متدین و خدا پرست در قریه قلعهٔ زمان مرکز ولایت پروان چشم بدنیا کشود موصوف باوجود مشکلات اقتصادی تحصیلات خودرا تا بصنف دهم در لیسه بایان علیاء ادامه داد . اما بعد از ورود عساکر اشغالگر پلید روسی به وطن عزیز ما افغانستان موصوف دست بجهاد مسلحانه برده به صف مجاهدین پیوست و مدت زیادی همدوش همسنگران خود صادقانه علیه تجاوز گران بی ناموس جنگید که بالاخره در یک نبرد شدید با قوای ملحدین با همسنگرش صوفی عبدالستار یکجای بتاریخ ۲۰ - ۷ - ۱۳۶۰ جام شهادت را نوشیدند .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عزت الله :

عزت الله ولد حاجی خدایبردی یکتن از مجاهدین راستین سی و یک سال قبل دریکی از خانواده های متدین در قریه قطور ولایت فاریاب پابعرصه وجود گذاشت . موصوف تعلیمات ابتدائی را در نزد علمای کرام و مدارس خصوصی فرا گرفته و نیز تاصف ششم مکتب تحصیلات خودرا ادامه داد . اما نسبت مشکلات اقتصادی نتوانست بیشتر ازین به تحصیل ادامه دهد موصوف بعد از کودتای ننگین ثور به صف مجاهدین پیوسته و در داخل شهر میمنه فعالیت میکرد اخلاق نیکو و او صاف پسندیده اش او را محبوب همگان نموده بود و اخیراً در یک نبردی که در پنج کلومتری شهر میمنه با قوای ملحد روسی بوقوع پیوست موصوف بعد از شهکاری های زیادی جام شهادت را نوشید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید باول :

باول ولد باقی از قریه میرزا شمس واسوالی خلم ولایت سمنگان جوان ۲۳ ساله که بعد از بمیان آمدن کودتای ننگین هفت ثور بخاطر اعلای کلمة الله. در قطار برادران مجاهدش مخلصانه جهاد نمود و بالاخره دریک نبرد خونین بتاریخ ۲-۲-۱۳۶۱ - از دست روسهای پلید به درجهٔ رفیع شهادت نایل گردید . (انا لله وانا الیه راجعون)

شهید خارنوال عبدالعزیز :

عبدالعزیز خان ۳۰ سال قبل از امروز در یکی از قصبات مزار شریف (قریه مارمل) چشم بدنیا کشود موصوف دورهٔ ابتدائی را در مکتب قریهٔ مارمل بپایان رسانیده و نظر به لیاقتی که داشت در لیسه باختر به صفت کاتب مقرر گردید مدتی در آنجا ایفای وظیفه مینمود که بعد از روی کار شدن احزاب کمونستی در افغانستان نظر به احساس و درک اسلامی که داشت به اثر تشویق برادر مبارزش - «استاد عبدالقادر توانا» در صف جوانان مسلمان تعهد و ثبت نام نمود نامبرده در سال ۱۳۵۷ بعد از بمیان آمدن کودتای هفت ثور وظیفه را ترک نموده به صف مجاهدین پیوست و نظر به تلاش و فعالیت که از خود نشان داد به صفت منشی عمومی اتحاد مجاهدین در مزار شریف تعین گردیده و تا مدتی ایفای وظیفه مینمود . که بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن بتاریخ ۲۰ حوت ۱۳۶۲ در تنگی مارمل به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

روحش شاد و یادش گرامی باد

سازش با دشمن از سستی ایمان و نرسیدن بحقیقت اسلام است

زلمی شاعرته

زلمی شاعره! شعر وایې که جهان ژړوی!
غرونه ، رغونه کاڼي بوټي او مرغان ژړوی!

معصومانه ادا په شعر کې رښتیا خوند کوی
خو ، د جهاد جذبه په شعر کې بیا لا خوند کوی
لمن د شعر له هر خس ، خاشاک صفا خوند کوی
خبره لنډه کړه په هر څه کې تقوا خوند کوی

که داسې کړې نو په رښتیا کون ومکان ژړوی!
غرونه ، رغونه کاڼي بوټي او مرغان ژړوی!

رنګ د جهاد لري ستا شعر شاعران لړزوی!
شاعران څه چې هر بیدار ضمیر وجدان لړزوی!
ویر جنې کونډې ژړغونې یتیمان لړزوی!
رنګین کفنه نازولي شهیدان لړزوی!

خداېږ و زلمیه زړونه سنګ بیابان ژړوی!
غرونه رغونه کاڼي بوټي او مرغان ژړوی!

د مقدس جهاد جذبه ستاله خبرو د رومي
عالي مفهوم ترینه شغلي د ملغرو د رومي
د عشق پیغام دی چې د زړکو په وزرو دروېږي
په بدرګه یې شنه سیلونه د کوترو دروسي

شاعره ولې څو ریدلي عاشقان ژړوی!
غرونه رغونه کاڼي بوټي او مرغان ژړوی!

دادې دمستو قهرمانو کرسهار لیکلي!
که د غازي د تیرې توري شر نګهار لیکلي!
داد شهید په زیبا وینو دې پرهار لیکلي!
که شعر نه دی د جنت د حور و هار لیکلي!

رحم کوه ولې زخمي زړونه ناتوان ژړوی!
غرونه رغونه کاڼي بوټي او مرغان ژړوی!

دغه شعر مولوی صاحب رحیم الله دیوه شاعر د اشعارو د یوې مجموعې «د مجاهد پیغام» له کتنې نه و روسته ویلی دی او موږ یې دلته ټولو زلمو شاعرانوته وړاندې کوو .

عن ابی هریرة قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من یاخذ منی هؤلاء الکلمات فیعمل بهن او یعلم من یعمل بهن؟ قلت انا یا رسول الله صلی الله علیه وسلم. فاخذ بیدی فعد خمسا فقال اتق المحارم تکن اعبد الناس و ارض بما قسم الله لک تکن اغنی الناس واحسن الی جارك تکن مؤمنا واحب للناس ما تحب لنفسك تکن مسلما ولا تکثر الضحک فان کثرة الضحک تمیت القلب.

رواه احمد و ترمذی

ترجمه :

حضرت ابی هریرة گفت شنیدم که آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند: کسی هست که این کلمات را از من بگیرد و به آن عمل کند و یا بدیگران تبلیغ نماید: گفتم که من حاضرم یا رسول، پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم دستم را گرفت و این کلمات پنجگانه را حساب کرد:

از منهیات بپرهیز تا عابدترین مردم باشی، به تقسیم خداوند راضی باش تا غنی ترین مردم باشی، به همسایه نیکی کن تا مؤمن کامل باشی آنچه بخود می‌پسندی به دیگران نیز روا دار تا مسلمان کامل باشی، و زیاد خنده مکن که خنده قلب را میمیراند.

وجه اشتراک
در خارج از کشور سالانه - ۱۲ - دالر
شش ماهه - ۶ - دالر
در داخل کشور - سالانه - ۳۶ - روپیه
شش ماهه - ۱۸ - روپیه

آدرس مکاتباتی

مدیریت مجلهٔ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس مؤقت (۱۸۵) پشاور پاکستان